

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred ali v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 32 Din, pol leta 18 Din, četrt leta 8 Din. Izven Jugoslavije 64 Din. Naročnina se pošlje na upravnništvo »Slov. Gospodarja« v Mariboru, Koroška cesta št. 5. — List se dopušlja do odpo-vedi. Naročnina se plačuje v naprej. Tel. interurban 113.

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo je v Mariboru, Koroška cesta št. 5. Rokopisi se ne vračajo. Upravnništvo sprejema naročnino, inserate in reklamacije. Cene inseratov po dogovoru. Za večkratne oglase primeren popust. Nezaprite reklamacije so poštnine proste. Čekovni račun poštne urada Ljubljana 10.603. Telefon interurban 113.

Razmere v Narodni skupščini.

Včeraj je bila po predpisu ustave otvorjena narodna skupščina, ki je bila sklicana za dan 5. oktobra. Doba treh tednov, ki je med tem potekla, je bila po večini porabljena za verifikacijo poslaniških mandatov. Potrebna je instanca, ki mora izjaviti in odločiti, ali so poedini poslaniški mandati pridobljeni po predpisih zakona in ali imajo izvoljeni poslanci vse tiste lastnosti, ki jih predpisuje ustava in zakon. Ako je kakšen mandat bil pridobljen z nasiljem, podkupovanjem ali z drugimi nezakonitostmi, ali pa, ako kakšen izvoljen poslanec nima vseh v zakonu zahtevanih lastnosti, se njegov poslaniški mandat ne potrdi.

Verifikacija mandatov.

Vnekaterih državah je verifikacija poslaniških mandatov stvar posebnega sodišča. V naši državi pa pripada parlamentu samemu pravica in dolžnost, da verificira mandate izvoljenih poslancev. Tako postane ta posel, ki je pravne narave, politično delo.

V vseh parlamentih, ki imajo verifikacijsko pravo in nalogo, vzbujajo verifikacija mandatov težke boje. Morali bi se čuditi, ako takih bojev ne bi bilo v našem parlamentu, kjer se strasti kmalu razpalijo in borba hitro vname. Prišlo je v verifikacijskem odboru, kjer sta našo stranko zastopala poslanca dr. Hohnjec in dr. Hodžar, in tudi v sami narodni skupščini do ostrih spopadov med opozicijo in vladnimi strankami. Ko se je burja podela, je nastopila tišina, in vsi poslaniški mandati z izjemo treh so bili verificirani. Za dva mandata, in sicer v bihačkem in v sarajevskem okrožju, je določena uradna preiskava, ki mora preiskati vse nerednosti ter dognati, ali in v koliko bi bile te nerednosti vplivale na izid volitev. Eden mandat, in sicer sina ministrskega predsednika Vukičevića, se ni potrdil, ker baje še ni star 30 let; zato dobi poslaniški mandat njegov namestnik. Uničiti bi se tudi moral mandat samostalne demokratske stranke v Ljubljani, ker znaša samostalno-demokratska večina samo 23 glasov ter je bila pridobljena z nepravilnostmi, goljufijo in nezakonitostmi. Izgube ljubljanskega mandata je samostalne demokrate rešila Davidovičeva demokratska stranka, ki je v tem vprašanju potegnala z opozicijo.

Izvolitev skupščinskega predsedstva.

Po verifikaciji poslaniških mandatov je bila volitev predsedstva narodne skupščine. Za predsednika je bil izvoljen radikal dr. Perič, za I. podpredsednika demokrat P. Markovič, za II. podpredsednika pa član bosanske muslimanske stranke dr. Hrasnica. Izvoljeni so tudi bili 4 tajniki narodne skupščine, med njimi poslanec SLS Andrej Bedjanič, ki bo vršil posle prvega tajnika.

Z izvolitvijo skupščinskega predsedstva, osobito s tem da je bil za predsednika izvoljen član radikalne stranke dr. Perič, je Vukičevićeva vlada izvojevala veliko zmago ter utrdila svoj položaj. Isti čas pa, ko se je v narodni skupščini vršila volitev predsedstva, ki pomenja zmago za vladino koalicijo, je tej koaliciji zadal precejšen udarec Ljubomir Davidovič, predsednik demokratske stranke. Svojemu poslaniškemu klubu je takrat pisal pismo, v katerem izjavlja, da odlaga mesto predsednika kluba in ob enem demokratske zajednice, v kateri so poleg demokratov tudi še bosansko-hercegovski muslimani.

Razmere v demokratski stranki.

Davidovič je borben političar, ki je vzrastel v opoziciji proti radikalom. Njegovi govori so ostro opozicijsko barvani tudi zdaj, ko je njegova stranka z radikali na vladi. Da je prišlo do koalicije (zveze) z radikali, ni njegovo delo, marveč del drugega demokratskega voditelja dr. Marinkoviča, sedanjega ministra zunanjih zadev. Vsled tega je Davidovič napram sedanji vladi ostal več ali manj nerazpoložen. V tem svojem razpoloženju ali boljše rečeno nerazpoloženju sili na to, da se morajo vse zahteve demokratske stranke, ki so jako številne in velike, takoj izpolniti. Ker se to doslej še ni zgodilo ter se tudi ni moglo zgoditi, je Davidovičeva nevolja zrastle ter ga dovedla do tega, da je odložil svoje predsedniško mesto v demokratski stranki.

Klub demokratskih poslancev je takoj potem, ko je Davidovič dal ostako kot predsednik, vplival na Davidoviča, da bi ostavko umaknil. Želeli je, da bi se razmere v demokratski stranki razčistile in uredile, da bi tako vladina koalicija bila rešena potresljajev, na katere stavi opozicija velike nade. Parlament ima izvršiti velike naloge, pred njim stoji dolžnost dela, za delo pa je potrebna sloga in vzajemnost. Sloga jači, nesloga tlači.

Vse na agitacijo za „Slov. Gospodarja“!

Radič-Pribičević

v prijateljskem objemu.

Dva politična osamljenca sta se našla ter sklenila prijateljstvo. Nista prava prijatelja med seboj, prišla sta samo radi tega skupaj, da bi ne bila prisiljena ostati vsak za sebe. Radič in Pribičević sta to. Podala sta si roke ter se prijateljsko objela. V sobi narodne skupščine je Pribičević sedel poleg Radiča, kateremu navdušeno ploska, katerega pa tudi potegne za rob suknjiča, kadar Radič v svoji neukroteni strastnosti skoči pokonci ter bruhá iz sebe besede in psovke.

Kdo bi si mogel misliti večjega političnega nasprotstva, nego je bilo ono med Radičem in Pribičevićem? Radič je o Pribičeviću govoril samo kot o nasilniku, batinašu in nasprotniku Hrvatske. Pribičević pa mu je očital protidržavno govorjenje in rovarjenje, špijonstvo v službi drugih držav, hrepenenje po razbitju naše države itd. Radič je bil ne samo avtonomist, marveč republikanec in zagovornik samostojne Hrvatske v okvirju sedanje države. Pribičević pa je bil neizprosni centralist, protivnik vsake avtonomije, katero je obsojal kot separatizem (razkosanje in raztrganje države), glavni soustanovitelj sedanje državne ureditve, ki je velesrbskega značaja. Radič se smatra za zagovornika kmetske politike, Pribičević pa je zastopnik gosposkega liberalizma, ki je s svojimi bankami kmetskemu ljudstvu prizadel toliko zla in gorja.

Kdo bi si torej mogel misliti večjega nasprotstva, nego med tema dvema političnima voditeljema? In vendar sta se našla. Tisti, ki se je skrival v luknji v svojem stanovanju, in to je Radič, se je znašel v prijateljskem objemu s tistim, ki ga je spravil v luknjo, s Pribičevićem.

Ta zveza političnega prijateljstva vzbujajo posmeh, vzbujajo dila bi tudi pomilovanje, ako bi ta dva političarja bila vredna usmiljenja. Tako pa sta oba dva zaslužila svojo usodo. Politika obeh je doživela polom in zato sta se našla, da drug drugega tolažita ter po možnosti drug drugemu pomagata iz obupnega položaja. Skušata kakor dva politična pajka spresti niti napram drugim strankam, napram radikalom na eni, napram demokratom na drugi strani, pa nobena teh dveh strank noče igrati uloge muhe, ki se da zaprestiti v pajkovo mrežo. Tako ostaneta sama, da kuhata jezo v prijateljskem objemu.

Štefan Lazar:

TITANA.

Roman.

Iz madžarščine prevedel Fr. Kolenc.

(Dalje.)

Na obrežju so ga obsipali »džen-rišisani«, človeški konji. Golnice gole, na glavah dežnikom podobni veliki klobuki. Na dvokolesne male vozičke so kazali in z lesenim glasom klicali: Kam naj vas peljem? Kam naj peljem? — Mutsuhito Dsain se je, oblečen v angleško obleko, vsedel v en mali voziček in je priklanjajočemu se človeškemu konju rekel:

— Džin-Džen-Dži . . .

Obrežje obsedejo drobne žene in možje, pred njimi majhne kište, v kištah še manjše posode in v posodah se pari juha, testenine. Z uslužnimi prikloni se pripogibajo in ponujajo svoje blago, jedi, različne čudne igračke. Vsi so tako prijazni, ljubki in smehljajoči se! Tu ni neznosnega prerivanja, kakor v ameriških pristaniščih, ni babilonske zmešnjave, samo dženrišisani kričijo, toda njihovi uslužni gibi in dobrosrčni smeh otopi njihov kričeči glas. Drugi svet! Amerika je vedno ropotajoče kladivo, to pa je smehljajoča se domovina cvetja, okusa in umetnosti . . . Mali, lahki voziček hitro drda in je z velikimi skoki izginil v človeški množici, ki je tiho valovila naprej.

V vratih pagod so se mu režali granitni nestvori, ko je pogledal izpod solnčnika na vozu: Mutsuhito Dsain, bodi pozdravljen! Tu in tam so se dvigali nad mesto vrhovi: svetli stolpi svetišča Buda, Amidaha, Bentena, tisočokega Kvanona in drugih bogov. Na zapadu vlada drug Bog . . . Z nekim otroškim navdušenjem je gledal na svetišče »Skakajoče želve«, pred katerim je dženrišisan v teku vlekel lahki voziček, potem pa je dvignil pogled na enega izmed džin-džen-dži-skih zelenih gričev, na katerem je stala njihova stara hiša . . .

Voziček je ropotal po mrkih, črnih ulicah in pod vznožjem zelenega griča je džen-rišisan naglo obstal. V vznožju

so se vrstil majhne kočice, cvetlični vrtovi, bombaževa drevesa. Po rebu griča pelje navzgor rumena pot, boljše rečeno stezica. Vrtove je obrasel bršljan, zemlja kot da diha, tako poseben in težek duh razširja, cvetlični grmovi dihalo ljubezno, njihova duša, duh je tako na debelo prepojil zrak kot olje ali med. To je svet! To je Japonska! To je draga zemlja! In tam je njihova sveta očetovska hiša na cvetočem rebu zelenega griča . . .

Tam čaka njegovo malo, zvesto dekle: Zvonček . . . Ali je morda že postala začasna žena kakega mornarskega čaktnika in ga je pozabila. Ko je lani šel v Ameriko, jo je pustil z materjo, gospo Breskev v svoji hiši in je skrbel tudi za njeno preskrbo. Hiša je sedaj taka, ko da je izumrla. Šel je naprej. Ob stezi je rastle praproto. Džen-rišisan je na mišičasti rami z lahkoto nesel za njim težko prtljago.

Na velikih vratih sta potrkala. Na notranji strani je nastal neki šum in vrata so se kmalu odprla na obe strani. V poltemi se je prikazala stara tetka, pogledala je gosta, potem pa je padla na vse štiri in se je z nosom dotaknila praga.

— Naš gospod je prišel! — je klicala, med tem je zopet padla na čelo, potem pa se je naglo dvignila in mu sezula čevlje, ker japonska čast ne dovoljuje, da bi kdo obut stopil v hišo.

— Kako ste, tetka Breskev?

— Kimala je, da dobro.

— In kako je Zvonček?

— Dan-kok, bogati bog, jo je blagoslovil z lepoto in zdravjem . . .

Po ločnatih preprogah ga je peljala v nadstropje. Povsod je zijala nasproti pusta, bleščeča praznота in snaga. Vstopila sta v velikansko dvorano, stene so bile iz poslikanega papirja in so se dale zviti, ena stran je odprta, služi kot nekaka veranda in nudi krasen razgled proti nagaškim hribom. Mutsuhito Dsain je obstal in pogledal na sinje-modro nebo.

— Gospod, ali niti ne vprašaj, kje je Zvonček? — ga je zrla žena z drobnimi mačjimi očmi. — Oh, ko bi slutila, da si tu . . .

Skrajna stranska stena se je odprla in prikazal se je

sladek, okrogel obrazek. Velike, globoke oči so se na široko odprle in s počimim ptičjim glasom je zakričala:

— Mutsuhito! . . .

Z drobečimi koraki je pribežala ven ko kaka ljubka, skakljajoča srnica, smehljajoč se je razširila roke, potem pa se je vrgla pred njegove noge in je blaženo zaihtela.

— Moj dragi se je vrnil . . . Mutsuhito . . . Vrnil se je k svojemu Zvončku . . . Zahvaljen, zahvaljen velik Bog!

Sinje-modri plašč, na katerem so bili všiti sivi, zlati in črni metulji, se je razprostrl po tleh, ko je nepremično tam ležala in se je lepo prilgel telesu. Mutsuhito Dsain jo je ganjen dvignil, poljubil pa je ni . . .

Zvončkova na poljub stisnjena usta so se trepetaje odprla. Pogledala je ljubljeno, ki se je vrnil, in blaženi smeh je prešel v žalost.

— Ali je moj gospod lačen? — ga je nežno vprašala in potisnila je pred njega žametast pošter, da bi počival na njem.

Mutsuhito Dsain se je vsedel. Breskev je brezslušno izginila, da bi mu postregla z jedjo. Zvonček se je vsedla k njegovim nogam in ga je zrla s svojimi krasnimi očmi.

— Ali se moj ljubi veseli, da je prišel domov? — je vprašala boječe.

Mutsuhito Dsain je prikimal, globok vzdih pa ga je izdal.

— Bol imaš . . . — mu je zrla do duše drobno dekle.

Tiho je vstala, tužno-nežno je prosila odpuščanja in je odkakljala ven, da bi materi pomagala. Stena je stopila na mesto.

— Revica . . .

Mutsuhito Dsain je sedel na črnem polstru, roka mu je mrtvo visela na kolenu in v tihoti se je zamislil. Duša mu je letela daleko preko morja . . .

Mir je ležal nad hišo, sedaj pa je stena zaškrpala v tečajih in prikazala se je Zvonček. Na krasnem porcelanu, z zlatimi cvetkami, je prinesla posodo za čaj in vkuhan sad. Za njo je prišla s smehljajoče-temnim obrazom Breskev in je na rudeči lakasti taci položila pred znanstvenika v drobnih posodah s pokrovi narezanega vrabca, nadetega

Ali „Našega doma“ nočete?

Vi, ki imate »Naš dom«, vidite, da se trudi, kako se bi priljubil in dobil tisto število naročnikov, ki mu je potrebno, da se dostojno opremi in naraste preko svojih šibkih 16 strani. Letos ima 2400 naročnikov; pri tem številu naročnina še ne krije stroškov.

»Preveč je, preveč teh listov!«

Res; imamo »Mladiko«, ki jo g. Finžgar v Ljubljani krasno urejuje; imamo »Bogoljub« v Ljubljani; imamo »Vigred« v Ljubljani; imamo »Mladost« v Ljubljani; imamo »Katoliške misijone« v Ljubljani; imamo »Glasnik«, ki ga izdajajo č. očetje D. J. v Ljubljani; imamo »Orliča« v Ljubljani; »Vrtec« v Ljubljani; »Mladega junaka« v Ljubljani. In še več jih je.

Tako delajo v Ljubljani in smo lahko ponosni na ogromno delo bele Ljubljane. Nekateri teh listov imajo po 30 do 33.000 naročnikov.

V Mariboru pa imamo en sam ubog mesečnik — »Naš dom«.

Nekoč je imel tudi »Naš dom« tisoče in tisoče naročnikov; nad dvajsettič ga je že bilo, ko ga je imela vsaka hiša nekdanjega Slovenskega Štajerja. Kam so se razgubili ti tisoči njegovih naročnikov?

»Naš dom« hira. Ker nima dovolj naročnikov, nima denarja, da se bi olepšal in povečal.

Rešiti ga hočemo in dvigniti, da ga bo imela — kakor nekoč — vsaka hiša v mariborski oblasti. Pridružiti se hočemo velikemu delu Ljubljane s tem, da si postavimo lep »Naš dom«.

Če pravite: »Preveč, preveč je teh listov!« — Vam odgovorjamo: Ni jih preveč, vsaj »Naš dom« ni preveč; saj je edini domači mesečnik.

Kaj hočemo z »Našim domom«?

Ustvariti prijeten prosvetno-zabavni list za mlade ljudi vsake starosti.

»Naš dom« nosi obraz naše domače zemlje: naših goric in Pohorja in Savinjske doline; obraz Posavja in Koroške; obraz naše dične Prlekije tja gor preko Murske Sote . . .

»Naš dom« goji posebej zaupanje v Slomška; saj ni noben list tako Slomškov, kakor ravno »Naš dom«.

Za prihodnje leto imamo dve izredno lepi povesti, ki bosta znani »Klobuk gospoda župnika« še daleč prekašali. V listu so uganke in ves »Naš dom« mrgoli imen naših prijateljev in prijateljic. Ali ste videli kak list, ki kipi v njem toliko živih imen, kakor v »Našem domu«?

Domač, preprost je »Naš dom«, da ga lahko čita vsak najpripottejši človek. Tak bo ostal tudi potem, ko mu bodo številni naročniki pomagali, da postane bogat družinski mesečnik s pestrimi slikami.

Kaj hočemo od Vas?

Najprej hočemo, da si v današnji številki »Slovenskega Gospodarja« izrežete naročilni list, s katerim si lahko »Naš dom« takoj naročite za leto 1928.

Potem bi radi, da poveste znanecem, naj si naročijo »Naš dom« za leto 1928. Če nam poleg sebe le še enega pridobite, ste nam veliko pomagali.

Če nam vi vsi, ki to čitate, ti dve prošnji izpolnite, ste nam storili toliko, kakor da nam bi kdo največjo mariborsko hišo podaril.

Tretje pa, za kar Vas prosimo, je: dopisujte v »Naš dom«! Letos je bil majhen in smo marsikak lep dopis morali krajšati. Za prihodnje leto zaupamo Vam, da Vas bo toliko naročnikov, da bomo list lahko povečali.

raka in morske alge z omako. In dol je položila tudi vedro, ki ga je prinesla v levici, z bakrom obrobjeno leseno vedro, v katerem je bila zadnja jed: riž.

Zvonček je počenila pred polšter.

— Jej, Mutsuhito, jej, dragi — mu je prigovarjala s skromnim smehom. — Okrepčaj se . . .

Mutsuhito Dsain je pogledal narodne jedi in se je le obotavljaje dotaknil kuhanega riža. Tega tudi le zato, da bi ne žalostil Zvončka. Za pol šalčke je vzela in jo je polila s črno ribjo omako, katero je servirala Zvonček v finih, malih plavih šalčkah; vse skupaj je zmešal, šalco dvignil k ustom in je z leseno palčko globoko v grlo potiskal narodno, sveto jed . . .

— Truden sem — je odložil potem šalco.

Breskev je odnesla posodo.

— Ali naj igram na kitari sladko pesem?

Mutsuhito Dsain je stresal z glavo.

— Ali me ne ljubiš? — je vprašalo malo deklet z žalostnim pogledom.

— Počivati hočem . . . — je mrmral Mutsuhito.

Oči Zvončka so se zasolžile. Pripognila se je ponižno, poljubila nogo svojega ljubega in tiho odšla ven.

VI.

Tetka Bettsy je dvignila sivo glavo na vrtni klopi. — Zdelo se ji je, ko da bi dve ptički čebljali. Pogledala je naokoli in postala je pozorna. Cip — cupp . . . Osuple oči so ji obstale na vrtnični brajdi.

Nekaj strašnega je videla. Alicina lepa glava je počivala na Overtonovih prsih in usta so se nepremišljeno združila v poljubu. Moj Bog! Kaj je to!

Tetka Bettsy je vedela, toda pozabila je že, da je to ljubezen. Toda tako dolg poljub! Zakašljala je. Nista slišala. V drugič je zakašljala. Tudi tega nista slišala. Sedaj je že jezno zakašljala. Zaljubljenca sta skočila narazen.

Z zarudelim obrazom sta zrla v teto Bettsy.

— Tetka Bettsy, ali ste kaj videli? — se je smejal iz vrtnete ute Overton.

Teta Bettsy je bila nevoljna; mrko je molčala. Zaljubljenca sta šepetala, se posvetovala, potem pa sta prišla ven iz nje in sta se začela sprehajati pred tetino klopjo: neopazeno sta hotela zbežati.

To je vse, za kar Vas prosimo! — Ali res preveč prosimo?

Kaj pravite Vi?

»Naš dom« je veljal letos 20 Din, za naročnike »Slov. Gospodarja« pa le 15 Din. Te cene ne bomo zviševali in ostane ista. Nasprotno! »Gospodar« je obljubil svojim naročnikom za prihodnje leto, da bo on plačal za nje 3 Din, tako da jim pride »Naš dom« le po 12 Din za vse leto. Tako nagrado je namenil »Gospodar« svojim zvestim naročnikom. Mi smo tega veseli, ker upamo, da bomo dobili mnogo novih naročnikov.

Pa tudi »Naš dom« sam bo skrbel, da bo čim boljši. To-le Vam javljamo: Če Vas bo manj kakor 5000 naročnikov, bo izhajal na 16 straneh; če Vas bo več kakor 5000, potem na 24 straneh, če Vas bo pa nad 10.000, bo izhajal vsak mesec na 32 straneh.

Tako! Zdaj imate besedo Vi!

»Naš dom«, Maribor, Aleksandrova cesta 6-I.

Dekletom!

Vaša beseda zaleže največ. Vam na ljubo bo marsikdo rad dal 12 Din za »Naš dom«. Dovolj je tudi, če da pol te naročnine za pol leta.

Ve ste najbolj vnete in navdušene. V vas je srce, ki gori za lepoto. Kar vas je bilo letos okoli »Našega doma«, ste ga vzljubile, ker ste videle, da je res vaš.

Vse leto vas je snubil, vse leto je upal na ta čas, ki je prišel zdaj: to je čas, da mu pridobite naročnikov!

Dekleta! Na vas sloni »Naš dom«! Ve ga boste dvignile in razširile. Če pa mu ve odrecete pomoč, bo ostal mali in bo umrl.

Reveži smo in vam ne moremo dati nobene nagrade za agitacijo. Verujemo pa, da boste ves november posvetile »Našemu domu«. Novembra vsak dan enega naročnika — pa jih bo vsaka dobila 30 novih!

Bog živi naša dekleta!

Da bomo nasprotnike poznali.

Same fronte!

Pribečevič snuje same fronte, najprej je bila vsesrbska fronta, v kateri so stali tudi slovenski demokrati glavači. Srbi sami so uvideli, da to stališče ne bo zdravo za državo, pa so stopili v zvezo s prečani in tako so najprej poizkusili s Hrvati. Ker pa je Radič to sodelovanje sam prekinil zaradi svoje brbljavosti, so Srbi sklenili sodelovati s Slovensko ljudsko stranko. Pribečevič pa je v obeh slučajih ostal ob strani. Že med volitvami je začel snovati demokratiški blok. Ni bilo nič. Zdaj je začel snovati »prečanski blok«. Ker s tem tudi ne bo nič, pride na vrsto: blok blokov. Vse to je pa le flajšter na pekoče rane SDS, ki je povsod propadla.

Demokrati še kandidatnih list ne znajo vložiti.

Pri volitvah v trgovsko in obrtno zbornico so demokrati bili zoper skupen nastop vseh trgovcev in obrtnikov ter so postavili svojo listo. Pa bili so tako nerodni, da sta jim dva podpisa manjkala in jih je bilo le 98, namesto 100. Zdaj imajo novega komandanta Ribnikarja, ki pa še ne zna kandidatnih list vlagati!

Zavoljo enega Lovro Petovarja.

Demokrati silno vpijejo, da so se jim zgodile krivice. Kot volilno nasilje smatrajo demokrati tudi izbris Lovro Petovarja iz volilnega imenika, ker je kot poštar — državni uradnik. Je že tako, vse človek ne more biti in bo tudi

Toda teta Bettsy je vstala in jima sledila, ko da je s kako veliko, dolgo nitjo privezana k Alici. Neutrudljivo je šepala za njima in med tem je pridno gibala prste: štikala je. Teta Bettsy je bila dobra duša, vsako leto je naštikala cel kup suknic za uboge, male reveže zunanjih mest . . .

Pri ovinku se je Alice vsedla na klop. Ni rešitve! Načobila je višnjevordeča usta, en črni las ji je jezno migal na čelu; kujala se je. Overton se je tudi ves potrt vsedel poleg nje, toda sedaj je sedel nekoliko dalje proč od nje, češ, naj vidi teta Bettsy, da nimata nikalih namenov . . .

Prišla je teta Bettsy in hitro obstala.

— Počivata, počivata? — se je smehljala. — Niti nisem opazila, da sta se vsedla . . .

In se je z brezprimerno drznim, naglim obratom tudi sama vsedla med oba zaljubljenca.

— Oh, moj Bog . . . — se je povsela Alicina ustnica.

— Stara škatlja — je mrmral Overton.

— Kaj ste rekli? — se je obrnila k njemu tetka Bettsy.

— Ne . . . Nisem govoril . . .

Alice je pogledala Overtonov kiseli obraz in se glasno zasmejala.

— Dragica, kaj se smeješ tako glasno? — jo je pogledala teta Bettsy ljubeznivo, a vendar izredno strogo. — Dozdeva se mi, da si se spozabila . . .

Alice ni vzdržala dalje. Zaljubljenca duša se je odprla in rudeče ustnice so govorile sladke besede.

— Sladka tetka . . . — je jokala in se ji vrgla na ramo.

— Jaz . . . jaz sem tako — tako nesrečna . . .

— Ljubi golobek, kaj ti je? — jo je nežno božala. — Imaš mržlico?

Tudi iz Overtonovih prsi je privrel vzdih.

— Kaj pa je z vami? — se je obrnila k njemu teta Bettsy. — Vi ste tudi tako bled. Kaj vas boli?

— Srce — je Overton patetično povsela glavo.

— Srce! Ej, ej! — se je naslajala z ljubko hudomušnostjo z muko zaljubljenec tetka Bettsy. — To je pač pogosta prikazen pri mladini . . .

— Ne mučite me — jo je proseče gledal Overton.

Teta Bettsy se je delala začudeno.

— Toda kaj vama je, otroka?

Overton se je sključil.

g. Lovro moral ostati le uradnik-poštar, ali pa naj to pusti, pa bo trgovec!

»Domovina« — o sebi.

V zadnji številki konštatira »Domovina«, da je sam g. škof s svojega vzvišenega mesta začel gonjo proti demokratom in demokratičnemu časopisu, zlasti proti »Domovini«. Pri tem pa še dostavlja, da se govori po deželi o »Domovini« takole: »To je hudičev list! Hiša se bo pogreznila, kjer berejo »Domovino«. Odveze ne dobite, če ne boste opustili tega lista.« — Odkrito povedano, da mi do zdaj še nismo slišali, da bi o »Domovini« kdo tako govoril! Ker demokrati v cerkev ne hodijo, vsaj k pridigam ne, tudi ni mogoče, da bi slišali kakega duhovnika rabiti te besede. In vendar jih beremo v listu samem. Tako govori ta list o sebi. A s tem je naredil zase prav slabo reklamo.

»Kmet, ki se probuja«

je v »Kmetijskem listu« začel vpraševati, kaj dela mariborski oblastni odbor! Prvič povemo to, da bi kmetijci in radičevci o tem pa ne smeli prav nič izpraševati, ker so glasovali zoper vsako delo, zoper proračun, zoper to, da bi nam Beograd odstopil kaj dohodkov. Najprej delati ovire, potem pa izpraševati, ali kaj delate, tega poštenjak ne premore, najmanj pa kak kmet, ki se probuja! — V ostalem pa, če želi imeti kaj podatkov, naj se obrne na svoje oblastne poslance, ne pa na naše! Seveda od svojih poslancev ne bo nič izvedel, ker se za delo v oblasti ne zanimajo. Že vedo, da bodo z Radičem vred pri prihodnjih volitvah — propadli. Kmet, ki je prebujen, ni v vrstah radičevcev. Letam so kmetje, ki spe, eden se je zdaj prebudil, pa šele na pol! Možje, le z glavo pokoncu, čas je, da se vsi združimo v eno mogočno Slovensko ljudsko stranko!

Časopisi, časopisi!

To je danes glavno geslo političnega boja, to so dejansko kakor na fronti kanoni, s katerimi se strelja, bori in zmaga. Nasprotniki so napeli vse sile, da razširijo svoje časopise. In mi? V prejšnji številki je vsak naročnik imel naročilni list! Ali ste že dobili nanj novega naročnika?

Socijalisti postanejo — orjunaši.

Zelo daleč od prave delavske politike so socijalisti zapeljali delavstvo, katerega so zdaj že popolnoma vpregli v voz najhujših kapitalistov demokratov. Demokrati in socijalisti zdaj svoje zveze nič več ne tajijo. Kakor čujemo, bodo socijalistični »udarniki« postali orjunaši, da bo tako slo ga kar največja.

Odpadnik od katoliške Cerkve — vodja socijalistov.

Kot nosilec liste v Mariboru je postavljen urednik Eržen, ki je bil svoj čas katoličan, potem pa je odpadel in je pri sodnji na vprašanje: »Kake vere« odgovoril: »Sem brezverec!« — Odpadnik torej in brezverec je duševni vodja socijalistov med nami. Kam bo tak človek delavstvo speljal, je več kot jasno! Brezverstvo je notranji vzrok vse bede, vsega izkoriščanja, vsega zla. Kdor ima vero, ve, da je pred Bogom odgovoren za vsa svoja dela in se bo bal greha. Brezverec misli, da nima pred nikomur odgovornosti. Zato brezverci-bogataši zatirajo ljudi neusmiljeno, zato brezverci-reveži iščejo rešitev v uporih in bojih ali pa v samoumorih. Ako pa bi oba bila vera, delodajalec in delojemalec, ako bi se oba zavedla, da sta pred Bogom odgovorna za vsako svoje delo, bi bilo drugače na svetu. Delavstvu bo tedaj boljše, kadar ga ne bodo vodili brezverci in odpadniki od katoliške Cerkve.

Državna politika.

V NAŠI DRŽAVI.

Položaj vlade je trden, če tudi opozicija vpije vse mogoče. Vlada ostane, pa naj bi se zgodilo, kar je sploh mogoče v političnem življenju.

— Zaprozil me je za roko . . . — je vzdihnila srečno deklica.

Overton se je slovesno dvignil.

— Da. — se je globoko priklonil.

Na trdnem obrazu tete Bettsy je zaigral dobrohoten smeh. Vzdihnila je in objela nečakinjo.

Nad glavami je zadonela ptičja tirada in šušljajoči veter je trosil v črne lase zaljubljene deklice bele cvetke. — Overton je hvaležno poljubil tetino roko.

— Prosim vas, govorite v najini zadevi pred gospodom profesorjem . . .

Za hrbti je zaropotal kamen.

— Prav — se jim je smejal profesor. — Vse sem slišal. A kaj je s plini, g. Overton?

Alice mu je padla na prsi.

— Dragi očka . . .

— S plini? — je jedljal Overton.

Brinkley je nežno poljubil hčerkino čelo, potem pa je razglasil svojo očetovsko rzsodbo:

— Naj bo.

VII.

Mutsuhito Dsain se je zakopal v delo, dneve, tedne in mesece ni prišel iz hiše, le delal je, nepretrgano je delal na prednjem delu okrogle stavbe, katero je pretvoril v široko verando. Čelno sobino steno je odstranil in je zračni-solnčni laboratorij le z belim prtom zaprl od ulične strani. Trudil se je, da bi sestavil čudne strojne dele. Veliko in težko delo je zahtevalo vso njegovo pozornost, v duši pa je žarela motorična moč njegovega ustvarjanja — smrtna ljubezen . . .

V zadnjem delu hiše je odmeval žalosten glas kitare; ubogo, zapuščeno deklet je prebiralo žalostne melodije. — Mutsuhito Dsain se je že privadil in pri delu ga ni motila Zvončkina tužna pesem, nasprotno, poslušal jo je, saj je žalostno brenkanje kitare razlagalo s tresočim se jezikom strun tudi njegovo bol . . . — Alice! Glas kitare se je tihal, počasi pa jokaje utihnil . . . In Mutsuhito Dsain je vzdihnil.

(Dalje prihodnjič.)

Davidovič postaja otročji. Davidoviču zelo ugaja, da se mu klanjajo radičevci pod najnovejšim duševnim voditeljem Pribečevičem. V lastnem klubu je odložil predsedstvo, kar pa klub ni sprejel na znanje, a radevolje sprejema predsedstvo kluba raznih strank, ki ne bodo nikdar stalno skupaj ostale. Marinkovič in njegovi, do 40 poslancev, pa pravijo: Boljše drži ga, nego lovi ga in ostanejo v vladi.

Volitev odborov. Skupščina voli iz svoje sredine več odborov, ki razne predloge in zakone preštudirajo in gre delo nato v skupščini hitreje naprej. Pretekli torko so te odbore izvolili.

Prenos delokroga od države na oblasti. Finančno ministrstvo je te dni sporočilo oblastnemu odboru v Mariboru, da se naj oblastna skupščina sicer skliče v smislu zakona dne 5. novembra, da pa naj se še ne obravnava proračun, ker vlada zaradi volitev še ni gotova s prenosom raznih delokrogov od posameznih ministrstev na oblasti, kakor tudi ne, katere davčne vire bi z delokrogom tudi odkazala. Vlada bo to dogotovila tekom meseca novembra, zato se naj zborovanje oblastne skupščine dne 5. novembra otvori, uredi tekoče stvari, nato pa preloži na začetek decembra.

V DRUGIH DRŽAVAH.

V Albaniji vojna? Jasno je, da je poslanik Cena beg bil umorjen po naročilu Italije, ki je to izvršila v imenu sedanjega vladodržca Beg Zoguja. Zoper tega so se sedaj dvignili severni Albanci, da maščujejo umor Cene bega. Italija je takoj poslala v Albanijo orožja in vojakov. Naša država in Grška sta svoji meji strogo zastražili.

Italija podpira napade v Macedoniji. Italija poizkuša vse, da bi zanetila vojni požar na Balkanu. Zato podpira komitaše v Macedoniji z orožjem in denarjem. To njeno zahrbtno početje se bo že v kratkem maščevalo!

Bolgarska za prijateljstvo z nami. Ljapčev, predsednik bolgarske vlade, je zelo naklonjen zblizanju z Jugoslavijo. Upati je, da bo vlada dovolj močna in obdrži politiko Bolgarske na tej poti.

V Rumuniji nevarni dnevi. Bivši prestolonaslednik Karl hoče na vsak način nazaj. Kraljica Marija hoče v Pariz, da se z njim pogaja. Predsednik vlade Bratianu pa je zagrozil, da v tem slučaju okliče — republiko. V nekaj dnevih se bo ta spor rešil, ali pa bo povzročil domačo vojno.

Velikanski rudarski štrajk v Nemčiji je bil pretekli teden. Nevarnost je bila, da se bo štrajk razširil, vendar se je vladi posrečilo, da je s svojim posredovanjem spravila lastnike rudnikov in rudarje, ki so šli zdaj v pondeljek zopet na delo.

Francoske čete zapuščajo nemško ozemlje, v katerem so bile do zdaj. Te čete so bile kot skupne čete vseh zmagovalnih držav in so stale na nemškem ozemlju od leta 1919. Do konca novembra pa bodo te čete nemško ozemlje zapustile.

Cerkvena država je predmet razpravljanja v vseh svetovnih listih. Papež je svoj čas imel svojo državo, kot smo to že poročali. Italija mu jo je vzela. Papež zahteva sedaj nazaj popolno svobodo za sebe in svoje in popolnoma svobodno pot do morja. Protikatoliški listi seveda nastopajo zoper upravičene zahteve rimskega papeža.

VOZNI RED

veljaven od 1. oktobra 1927 se dobi v prodajalnah TISKARNE SV. CIRILA v Mariboru. Cena za komad Din 2.—.

Naša društva.

Društvom! Za občni zbor Prosvetne zveze v Mariboru določite med drugimi kot svojega zastopnika tudi mladeniča, ki bo vzel v roke organizacijo fantov v vašem delokrogu. Ako nam je resno na tem, da poživimo društveno življenje, ga bomo pred vsem na ta način, da bomo zbrali mladino v naša društva! Letos posvetimo posebno skrb ravnemu mladeniškim zvezam!

Mladeničem! Nekaj mladeničev se je že prijavilo, da bodo gotovo prišli na občni zbor Prosvetne zveze dne 14., oziroma 15. novembra. Mladeniči, ta dan se bomo razgovorili o podrobnem delu mladeniških zvez. Od vsakega društva naj pride vsaj eden mladenič na občni zbor!

Ljudski oder v Mariboru. V nedeljo, dne 30. oktobra, bo ob pol petih popoldne vprizoril mariborski ljudski oder v prostorih Zadrugne gospodarske banke lepo žaloigro »Mlinar in njegova hči«. Prijatelji in znanci so vabljeni, da se predstave najštevilnejše udeležijo v čim impozantnejšem številu!

Slivnica pri Mariboru. Ker so bili mnogi obiskovalci našega odra v nedeljo, dne 16. t. m., zadržani in si niso mogli pogledati lepe Remčeve žaloigre »Užitkarji«, ki jo je tukajšnje izobraževalno društvo vprizorilo ob priliki svojega 20letnega jubileja, je odbor sklenil, da se igra ponovi prihodnjega nedeljo, dne 30. t. m. ob treh popoldne v Društvenem domu. Kot nameček bo se tudi igral šaljiv prizor »Damoklejev meč«. Vse uljudno vabimo, da nas posetite. — Odbor.

Ruše. Tombola, ki jo je Prosvetno društvo priredilo v nedeljo, dne 16. oktobra, je vsled izredne darežljivosti blagih prijateljev društvenega življenja in vsled marljivega delovanja agilnega društvenega odbora izredno sijajno uspela. Glavne dobitke so dobili sami zastopniki srednjih slojev, in sicer kravo laborant Ketiš iz tovarne za dušik, sod vina železniški delavec Drozg iz Maribora, športne sani Alf. Sarh, vrečo moke Ant. Glaser iz Bezene, seženj drv ga. Lovrenčič, rezan les g. Kvitko. Vseh dobitkov je bilo 413. Društveni odbor se zato najiskreneje zahvaljuje vsem blagim dobrotnikom in dobrotnicam, ki so društvu naklonili tako številne in dragocene dobitke, posebno visokorodnemu g. grofu Zabeo, g. ravnatelju Krejči, g. ravnatelju Kocmurju, cenjenim

Kako je Radič obogetel.

V zagrebškem dnevniku »Hrvat« je hrvatski novinar in političar Ivan Peršič dne 20. septembra t. l. napisal članek o tem, kaj je Radič med vojno delal, kako je počasi bogatel, kako je v njegovi hiši bilo vsega, ker mu je ljudstvo za posredovanje nosilo živež, kako je kupil vinograd in potem tudi vilo. Radič je radi tega članka tožil Peršiča. V petek, 21. oktobra, je bila o tem razprava na sodišču v Zagrebu. Sodnija je Peršiča oprostila, ker se mu je posrečilo doprineesti dokaz resnice.

Pred sodnijo je Peršič opisal pot gospodarskega povzdiga Stjepana Radiča. Kot dijak in potem kot književnik v Zagrebu je bil siromak. Leta 1911 je v Zagrebu otvoril svojo knjigarno. Tudi kot trgovcu mu je slabo šlo, vsled česar je njegova soproga Marija, po rodu Čehinja, izjavila, da bosta s soprogom morda odšla v Prago, kjer knjigarne boljše uspevajo.

Radičevo gospodarsko stanje pa se je mahoma spremenilo, ko se je začela vojna. Leta 1916 je Radič v Moslavini kupil posestvo, obstoječe iz 5 oralov vinograda in 8 oralov njiv, za 90.000 kron, kar danes predstavlja 9 milijonov kron. Leta 1922 je na Pantovčaku v Zagrebu kupil za 190.000 Din zemljišče s staro hišico ter dal sezidati vilo, ki je stala gotovo čez 2 milijona kron. Ker je imel že od l. 1903 hišico v Madjašni ulici v Zagrebu, je bil leta 1923, predno je to hišico prodal, trojni hišni posestnik: imel je hišico v Madjašni ulici, hišico na Pantovčaku in poleg nje novo lepo vilo, ki je kajpada vpisana na ime njegove žene, da more Radič svetu objaviti, da nima nobenega imetja. Med vojno so ljudje nosili Radiču v hišo živež, ker je ljudstvu skazoval »pomoč«. Ta pomoč je bila v tem, da je ženam pridobival vojne podpore, da so se dosegli predlogi za vojno oprostitev ter da so se frontaši zadrževali kot bolniki v bolnišnicah. Peršič je na sodniji opisal, kako je sam večkrat videl na lastne oči kmetske ljudi, ki so prinesli živež v Radičevo trgovino. Ako je kak kmet prišel ter vprašal: »Kje je gospon Radič?« in ako je kaj prinesel s seboj, mu je gospa Radič zaklicala: »Tukaj zadaj je, pridite sem!« Ako pa je kmet prišel praznih rok ter vprašal za Radiča, je gospa Radič odgovorila: »Nema ga.« Ker se je torej Peršiču dokaz resnice posrečil v celoti, ga je sodišče oprostilo vsake krivde, Radiča pa obsojilo, da plača 1000 Din stroškov in takso za sodbo.

Duhovniške vesti.

Duhovniške spremembe. Jožef Žolnir, kaplan v Hočah, je prestavljen v Maribor k župniji sv. Magdalene. Na njegovo mesto v Hoče pride g. Jožef Petrovič od Sv. Jurija v Slov. gor., kjer ostane kaplanija nezasedena. Janez Šolinc, kaplan v Slov. Bistrici, je nastavljen za kornega vikarja in kateheta pri mariborski stolnici. Na njegovo mesto pride Janez Kokošinek od Sv. Marjete niže Ptuja. Čarf Mihael, kaplan pri Sv. Miklavžu ob Ormožu, je nastavljen na župnijo Sv. Marjete niže Ptuja, njegova dosedanja kaplanija pri Sv. Miklavžu ostane nezasedena.

Duhovniki prijatelji treznostnega gibanja v lavantinski škofiji se v ljudno vabijo na sestanek, ki se bo vršil na vernih duš dan ob dveh popoldne v avli bogoslovja v Mariboru. Poslušali bomo en referat ali dva in se razgovarjali o tem, kako povzdigniti treznostno misel in organizacijo. Na svidenje!

V mariborsko bogoslovno semenišče so vstopili sledeči gg. abiturijenti: Bejek Janez iz Murske Sobote, Ferenčič Jožef iz Murske Sobote, Kordež Zdravko iz Prevalj, Kuzma Jožef iz Bogojine, Močivnik Matevž iz Mežice, Oberžan Jožef iz Loke pri Zidanem mostu, Orešnik France od Sv. Bolfenka na Kogu, Paluc Nace od Sv. Antona v Slov. gor., Petan Janko z Sromelj pri Brežicah, Rojht Janez od Sv. Lovrenca v Slov. gor., Schauer Anton od Sv. Križa nad Mariborom, Sem Jaka iz Ljubnega, Šimenko Andrej iz Rogoz-

rodinam Knific, Mule, Ravnjak, Skerbinjek od Sv. Lovrenca, Ksela, Ramšak, Ilc, Jug, Erhatič, Vincenc in Jože Robnik, Židarič, Jurše, Planinšek, Harič, Grizold, Jožef Sernc, Požar, Makorel, sploh vsem in vsakemu, ki je s svojimi prispevki omogočil lep uspeh. Izredna zahvala gre tudi navdušenim nabirateljem in spretnim nabiralkam lepih dobitkov, ki se niso ustrašili truda in potov, ampak so posvetili ves svoj prosti čas živahni agitaciji. Posebno zaslugo ima na lepi prireditvi bivši ruški č. g. kaplan Gregor Zafošnik, ki je sprožil misel društvene tombole. Hvaležno društvu mu želi na novem mestu najlepše uspehe. Rušanom pa bo bivši sprtni voditelj ostal nepozaben.

Dekleta, škarje, škarje! Zakaj pa? — Hm, izrežite si naročilni list za »Naš dom« in ga naročite!

Prošnja gledališkemu slikarjem in drugim blagim srce! Kat. prosvetno društvo v Gornji Sv. Kungoti na sev. državni meji naše Jugoslavije si je postavilo lep gledališki oder v starogrškem stilu, toda brez kulisa. S takimi težavami in pomanjkanjem je dograjen Društveni dom in oder, kakor še dosedaj nikjer niso gradili društvenega doma v taki revščini in siromaštvu. Trkamo na blaga srca gospodov gledaliških slikarjev ter prisrčno prosimo, kateri teh gospodov bi se hotel žrtvovati ter tako ubogemu društvu, ki je sedaj brez vseh denarnih sredstev, kakor je tudi župnija silno siromašna, poslikati gledališki oder s kulisami kot poseben narodni dar Kat. prosvetnemu društvu tukaj na tako važni postojanki na severni meji naše države. Ali bi se morda našel dobrotnik, ki bi velikodušno prevzel vse stroške slikanja gledališkega odra? Kdor ljubi svojo domovino, ne more lepše denarja naložiti, kakor če žrtvuje za tako ubogo kulturno prosvetno društvo, ki leži v takem, narodne prosvete tako potrebnem kraju kot je Gornja Sv. Kungota. Društvo ima v programu, vzbuditi narodno idejo, zainteresirati narod za kulturno delo, prirejati gospodinjske tečaje, nuditi mu narodne predstave, ki vžigajo ljubezen do domovine, zapeti mu milo slovensko pesem ter odpraviti tujke iz maternega jezika. Vsem, ki ste nam do sedaj kaj pripomogli, naj vam Vsemogočni tisočero povrne! Dvakrat da, kdor hitro da! Bogati kmetje, gospodje državni uradniki, gospe in gospodične, uslišite proseči naš glas!

Središče. Ljudski oder Središče uljudno vabi vse prijatelje gledališke umetnosti k vprizoritvi ganljive, poučne

nice pri Ptuj, Štukovnik Franc iz Velenja, Vahčič Rudolf iz Vidma ob Savi, Veselič France od Sv. Marka niže Ptuja, Vraber Jakob iz Kaple na Kozjaku, in Žnidarčič France iz Zetla.

Podelitev župnije. Župnijo Sv. Bolfank pri Središču je dobil dolgoletni in zaslužni č. g. kaplan pri Sv. Magdaleni v Mariboru Franc Molan. Vrlemu gospodu želimo na novi župniji mnogo uspehov in zadovoljja!

Gospodje katehetje! Pripravlja se nova izdaja »Kateheze za prvence« s slikami. Eventuelne želje in nasvete sporočite Katehetskemu društvu v Mariboru, Slomškov trg 18.

Kaj je novega?

Sprememba voznega reda za avtoomnibus na progi Maribor—Celje. Za zimsko sezono se ukine dosedanja voznja drugega Chevrolet voza na progi Bistrica—Konjice—Celje in se uvede opoldanska zveza iz Maribora do Konjice in v Celje. En avtoomnibus bo garaziral v Slov. Bistrici. Le ob sobotah in nedeljah bo ostal promet iz Celja proti Mariboru kot dosedaj.

Denar pošiljajte ločeno! Za »Slov. Gospodarja« in za »Naš dom« imamo ločeno upravo in posebne položnice. Za to pošiljajte na položnice »Slov. Gospodarja« št. 10.603 le za »Slov. Gospodarja«, na položnico »Našega doma« pa zopet le za »Naš dom«!

Izrežite si v današnji številki naročilni list za »Naš dom«, napišite lepo svoj naslov in si takoj naročite »Naš dom« za leto 1928!

Vlom v Mariboru. V noči od sobote na nedeljo so neznan storilec vlomili v pletarno Ivanke Lozejeve v Frankopani ulici v Mariboru. S »klanfo« so odtrgali ključavnico in prišli v prostore pletarne. Pokradli so raznega dotovljenega blaga in pletenin v vrednosti 2500 Din. Vsi znaki kažejo, da so bili vlomilci prepodeni, kajti pri izhodu je ležalo več kosov pletenin in tudi v odprti blagajni je bil denar nedotaknjen.

Šhod Slovenske ljudske stranke se vrši na Martinovo nedeljo, dne 13. novembra, po sv. opravilu pri Sv. Heleni, podružnici župnije Slivnica pri Celju. Poroča oblastni poslanec g. Marko Kranjc iz Maribora.

Prošnja. Katera gospodična ali gospa v Mariboru je pred kratkim priporočila neki gospej ameriški Slovenki »Kat. prosvetni dom« v Gornji Sv. Kungoti za podporo, se uljudno naproša, da blagovoli javiti svoje ime, oziroma naslov gospe ameriške Slovenke Kat. prosvetnemu društvu v Gornji Sv. Kungoti.

Sveži grobovi v Radvanju pri Mariboru. Dne 7. t. m. smo pokopali tu Ivana Potočnik, člana Katoliške Omladine, sina uglednega našega pristaša. Ista bolezen, sušica, je ugrabila tudi drugemu odličnemu našemu somišljeniku g. Francu Pristovnik najstarejšo hčerko Julčko, staro komaj 16 let. Pred hišo žalosti in ob odprtem grobu je vzorni mladenki zapel v slovo magdalenski pevski zbor pod vodstvom g. Ivana Hauptman. Zalujočima družinama naše iskreno sožalje!

Odkritje nagrobnega spomenika jugoslovanskim vojakom v Dravogradu. V nedeljo, dne 30. t. m., se bo vršilo v Dravogradu odkritje nagrobnega spomenika jugoslovanskim vojakom, ki so padli v koroških bojih leta 1919 in so pokopani na dravogradskem pokopališču. Slavnost se začne ob treh popoldne po prihodu vlakov. Sprejem gostov bo pred osnovno šolo, odkoder se potem razvije povorka in odkoraka na pokopališče.

V spomin padlim! V nedeljo, dne 30. oktobra, proslavi št. Pavel pri Preboldu 64 žrtev svetovne vojne. Odkrjeta se spominski plošči, vzdani v pročelje župne cerkve. Od vsega ogromnega gorja in počasnega umiranja v blatnih galitskih jarkih, od pekla na hribu sv. Gabrijela in od vsega silnega trpljenja naših očetov, mož in fantov po ujetniških taboriščih in bolnicah celega sveta je ostalo le teh 64

igre »Mlinar in njegova hči« v nedeljo, dne 30. t. m. Vprizoritev se prične točno ob pol osmih zvečer, ne glede ali so sedeži zasedeni ali ne, ker sicer bi igra trajala predolgo v noč. Cenjeno občinstvo se prosi, da to vpošteva. Med odmoru svira društveni tamburški zbor, se prodaja pecivo in malinovec. Na svidenje!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Vest o krvavi revoluciji pri Sv. Juriju ob Ščavnici se potrjuje. Zgodilo se bo v nedeljo, 30. oktobra, ko bodo naši Orli in Orlice igrali revolucionarno igro »Oderuštvo in dobrota«. Pridite gledat, ne bode Vam žal! Bog živi!

Januš Golec:

Iz lovske torbe Pogledovega Janeza.

Sedem križev prenaša Pogledov Janez z lahkoto celo po tako visokih hribih, kakor je Kum pri Radečah. Ne tlačijo in ne tarejo starega Pogleda skrbi. Briga so mu: srne, zajci, lisice ter druga divjačina po hribih Posavja in sulci v Savi ter Savinji. Janezova življenska tovarišica tolikokrat opisuje svojega moža tako-le:

»Moj stari ni za drugo, kakor da lazi za zverjadjo po gorah in opazuje kretanje solacev predpolne ob levem, popoldne ob desnem bregu Save. Kar bolan je, ako je tako neugodno vreme, da ne more ven v prosto naravo. Najrajši vidim, če je ob Savi ali v gorah, da ne sitnari krog hišnih voglov.«

Lovec in ribič je stari Pogled in kot tak v veliki časti, spoštovanju in priljubljenosti po celem Posavju. Vivček med zobmi, puško preko rame ali z ribiško palico v roki je Pogled dobre volje. Rado ga ima vse, ker ima bogato življensko skušnjo in zna povedati vsikdar kaj čisto novega in njegove šaljivo smešne povesti se ne ponavljajo. Dostojansveno resen je, kadar kot starosta med lovci razvrča tovariše na stojišča in jim zabijača resen nauk, naj streljajo na divjačino, ne na ljudi in naj bodo previdni pri ravnanju z orožjem. Vsa resnost se mu raztegne v poredno dobro voljo na večer, ko pri kupici vina odpira bogato zalozeno torbo svojih spominov in jih zaupava v zabavo ter smeh poslušalcem. Moram pa že povdariti še posebej, da

v črni marmor vsekanih imen. Ostalo je še nekaj več! Preostal je globoko v srcih zaostalih bridki spomin na vse te žrtve strašne morije. Proslavi tega spomina je namenjeno to slavje, na katero zavemo širom doline vse prijatelje, tovariše in znance padlih!

Požar. V noči od 21. na 22. t. m. je začelo goreti pri posestniku Florijanu Fasching v Kleku pri Obrajni poleg Radgone. Ker je bilo poslopje leseno, se je ogenj naglo razširil. Posestniku je zgorelo gospodarsko in stanovanjsko poslopje, dočim se je posrečilo živino še pravočasno rešiti. Pogorelec je prizadet zelo težko, ker mu je zgorela tudi vsa krma in še drugi letni življenjski pridelki. Na pomoč so prihiteli tudi gasilci iz Radgone z motorno brizgalno, ki so kmalu pogasili ostanke goreče hiše. Fasching je bil le deloma zavarovan in je škoda zato zanj tembolj občutna.

Požar v Ljutomeru. V nedeljo krog 7. uri zvečer je začel goreti v Ljutomeru kozolec g. Strasserja. V kozolcu je bilo okrog 100 centov krme. Kozolec je bil v par minutah žrtev plamenov z vso zalogo vred. Zraven ležeče poslopje, skladišče trgovca Škrleca, je bilo istotako takoj v plamenih. Ker so bile v skladišču zaloge premoga, razne špecerije itd., je seveda tudi to poslopje naglo gorelo. Ogenj je podpihalo tudi še močen veter. Povrh je v prvem hipu odpovedala nova motorna brizgalna tamošnjega gasilnega društva, tako da se je gašenje pričelo šele, ko so prihitela gasilna društva s Cvena, Stročjevasi itd. Posrečilo se je ogenj omejiti na to poslopje, dasi je bila velika nevarnost, baš radi močnega vetra, za ves tamošnji del mesta, kjer so hiše natrpane skupaj. Strasser in Škrlec imata ogromno škodo. Kivce še niso izsledili, dasi je orožništvo še tisti večer z vneto šlo na delo. Pripovedujejo, da so ljudje videli tik pred izbruhom požara bežati od poslopja nekega moškega.

Žrtev stekline. V zagrebško bolnico so te dni pripeljali 43 let starega delavca Mateja Voglarja, rodom iz Stogovca v ptujski okolici, na katerem so se pojavili znaki stekline. Pred tremi meseci je Voglarja ogrizel domači pes, vendar pa je rana bila neznatna in se ni dalje brigal zanjo. Sedaj so ga domačini pripeljali v bolnico, a že prepozno: zdravniki so izjavili, da zanj ni več pomoči.

Ali bo kaka hiša v Prlekiji ali v Halozah in Posavju in na Pohorju in v Savinjski dolini, ki prihodnje leto ne bode imela »Našega doma«? Poštene hiše ne bo brez »Našega doma«! Kaj ne, da ne?

Železniška nesreča pri Blanci. Dne 20. t. m. ob 7. uri zvečer je na progi med Blanco in Sevnico povozil tovorni vlak št. 654 vola. Žival se je vračala s paše in zašla na progo, ko je vlak ravno privozil nasproti. Kolesa lokomotive so neusmiljeno zgrabila žrtev in jo razmesarila. Strojevodja je takoj ustavil vlak. Ko pa je vlak po kratkem postanku hotel zopet kreniti dalje, je iztiril tovorni vagon, zaradi česar je bila proga do 21. t. m. zaprta za vsak promet.

Ne bežite pred srečo! Dne 13. novembra se vrši v M. Soboti žrebanje velike loterije »Martinišča«. Loterija je bogata. Glavni dobitek je nov štiridesedež avtomobil. Vseh dobitkov je 700, med njimi stroji in orodje, ki se na kmetih vsak dan rabi. Kdor še nima srečke, jo naj takoj naroči od ravnateljstva »Martinišča« v Murski Soboti, ali pa jo kupi pri domačem g. župniku. Srečka stane samo 5 Din. Vsi razprodajalci srečk se naprošajo, da nerazprodane srečke takoj vrnejo odboru.

Stric naše kraljice umrl. V Stuttgartu je umrl v starosti 64 let princ Viljem Hohenzollern-Sigmaringen, brat pokojnega rumunškega kralja Ferdinand in stric naše kraljice Marije. Princ Viljem je bil svoječasn do ločen za rumunškega vladarja, a je to čast raje prepustil svojemu bratu Ferdinandu.

Obsodba velike tolovajske bande. V našem listu smo že poročali, da se je vršila v zadnjem času v Varaždinu obravnava proti roparju Ivanu Balažiču in njegovim 38 pomagačem. Obravnava je trajala več tednov in je bila obsodba proglašena zadnji ponedeljek. Kolovodja roparske bande

ni Pogledova torba kaka lažnjiva jagerska latinščina, ampak istina, ki je sicer redka lovska čednost.

Pred kratkem sem bil tako srečen, da je privzdignil Pogledov Janez pokrov svoje torbe, sem smel polukati vanjo in sem si zapomnil te-le resnične in pristne:

Đlaka starega Jazbeca.

Še pred vojno je živel v Hrastniku star logar. Bil je zaraščen v obraz, kakor sam kralj Matjaž. Ponašal se je rad z lovsko spretnostjo ter znanostjo. Trdil je, da je eden najboljših poznavalcev zverjadi. Kakor vsak star jager, je popival tudi ta logar rad in po običajnih oštarijskih kvantah je zaspal konečno po stari navadi. Med trobentajočim spanjem mu je odrezal Janez iz obilne brade šop sivo sfnkoljenih in dolgih rus. Ruse je zvezal s cvrvinom in jih shranil za ogledalo na steni. Drugi večer je bil logar v krčmi in trdil, da pozna prav vsako zver na svetu že po eni sami dlaki, katero najde slučajno kje v gozdu. Pogledov Janez je segel za ogledalo, privlekel šop mustač in jih pomolel logarju z opazko:

»Glej, pred dnevi sem hodil po lovišču v Jatah in ob potu sem nabral te-le čudne sive, sfnkane in dolge kosmatine. Od kake zverine je neki ta čudna dlaka?«
Stari si je ogledal najdbo pri luči od vseh strani, jo povohal, nategoval, se zamislil in odložil šop z razsodbo:
»Brezdovmno je to dlaka prav starega jazbeca!«
Od tistega večera je bil prekrščen ta mož bogatih izkušenj in obilnega lovskega znanja v: starega Jazbeca s — človeško dlako!

Osla so lovili za medveda.

Kum pri Radečah je precej visok. Vrh mu kinčita romarski cerkvi sv. Neže in sv. Jošta. Kum je dobro obiskana božja pot, v zadnjih letih pa lezejo nanj še razgledajlni hribolazci. Romarje in turiste preskrbuje z jedjo in pijačo mežnar pod cerkvijo sv. Neže. Radi strmine ne vozijo

Balažič je obsojen na osemletno težko ječo. Njegova ljubi-ca Franca Štrlek je dobila 10 mesecev ječe. Od ostalih tolovajskih pomagačev je obsojenih sedem na petletno ječo, drugi pa od 4 mesecev do 1 leta.

Opozarjamo naše cenjene čitatelje na današnji priloženi letak tvrdke L. Ž. Konjovič, Beograd.

Gospodarstvo.

Mariborski trg dne 22. oktobra 1927. Vsled padle temperature (+ 9° C) je bilo to pot že 65 slaninarjev na trgu, ki so prodajali svinjino in slanino vsled velike dobave bolj poceni kot navadno. S krompirjem, čebulo, svežim zeljem in drugo zelenjavo naloženih vozov je bilo 70, s sadjem pa 8. Drugače je bil trg prav dobro založen in obiskan. Cene so večidel ostale neizpremenjene, pač pa so domači mesarji prodajali govedino malo ceneje. — Perutnine in domači hživali je bilo okoli 700 komadov, med temi je bilo nad 100 puranov in nad 20 gosi, katere so se prodajale za pitanje za Božič. Cene so bile piščancem 28 do 30 Din, kokošem 35 do 50 Din, racam 30 do 40, gossem 50 do 80 Din, puranom 60 do 125 Din, domačim zajcem 10 do 35 Din, golobom 25 do 30, grlicam 35 Din za komad. — Krompir, zelenjava, druga živila, sadje ter cvetlice: Cene so bile krompirju 1 do 1.75 Din, čebuli 1.50 do 3 Din, česnu 10 do 14 Din, glavni solati 1 do 2 Din, hrenu 8 do 10 Din, kislemu zelju 4 Din, kislji repi 3 Din, zeleni papriki 8 do 10 Din, paradižnikom 2 do 4 Din, surovemu maslu 36 do 40 Din, kuhanemu maslu 44 do 48 Din, čajnemu 50 do 60 Din za 1 kg, mleku 2 do 2.50 Din, smetani 12 do 14 Din, olivnemu olju 20 do 24 Din, bučnemu olju 18 do 22 Din liter, sirček 4 do 8 Din, jajca, ki so se zopet podražila, 1.50 do 2 Din 1 komad. Cene sadju se znatno niso spremenile, ker v teku pretečenega tedna se je zimsko sadje začelo zopet izvažati v inozemstvo in zato se bo bržkone kmalu podražilo. Cene so bile jabolkom 4 do 8 Din, hruškam 6 do 10 Din, breskvam 12 Din, orehom 10 Din, luščenim 40 do 52 Din, dateljem 25 do 35 Din, mandeljem 45 do 50 Din, maku 16 Din in grozdju 10 do 16 Din kg; limonam 1 do 1.50 komad, kostanju surovemu 2 do 3 Din, pečenemu 6 Din liter. Cvetlicam 0.50 do 7 Din, z lonci vred 15 do 50 Din komad. Topot je bilo tudi mnogo umetnih cvetlic in nagrobnih vencev na trgu, ki so se prodajali po 10 do 200 Din komad. — Lončena in lesena roba se je prodajala po 1 do 100 Din, brezove mefle po 2.25 do 6 Din komad, koruzna slama pa po 25 do 35 Din vreča. — Seno in slama: V sredo, dne 20. oktobra, je bilo kljub slabemu vremenu 11 vozov sena, v soboto dne 23. oktobra, pa 15 vozov sena in 4 vozove slame na trgu. Cene so bile senu 55 do 82.50 Din, slami pa 40 do 45 D za 100 kg. Slama se je prodajala tudi po 1.75 Din do 2 Din za škop.

Iz hmeljskega trga. Doslej smo poročali o hmeljskih cenah po »Saazer Hopfen- und Brauerzeitung«, a se je izkazalo, da so ta poročila lažnjiva in od prekupčevalcev nalašč tako poročena, da bi speljali hmeljske producente na led. Ker smo bili opomnjeni na zgoraj omenjeni nedostatek, bomo odslej prinašali cene, kakoršne so v resnici v Zalcu pri Celju. Hmelj se kupuje v Zalcu od komisjonarjev iz Nemčije ter ga plačujejo takole: Prvoletnik in pozni rujav hmelj po 10 do 20 Din, srednjevrste po 20 do 30 Din, boljše vrste 30 do 40 Din in le najboljše vrste 40 do 50 Din za 1 kg. Ves hmelj, kojega so do zdaj kupovali, je moral biti lepo zelen. Rumenege, bledege ali šekastege so odklanjali ali pa po sramotno nizki ceni plačevali. Pravi se, da te vrste hmelj pride tudi na vrsto, toda pozneje. To so sedanje cene za hmelj v Zalcu, kdaj se bodo iste dvignile ali sploh spremenile, se bo poročalo.

Št. Jurij ob Taboru. Na sejem dne 4. novembra se pripelje lepo sadno drevje. Vsi, ki potrebujete, pridite po njega! 1442

na Kum raznih železodnih potrebščin, ampak jih prenaša osel.

Pred vojno je bil na Kumu mežnar, ki je imel za prenašanje tovorov dolgouhca. Ker je v hribih, kakor Kum, malo krme, je puščal cerkovnik svojega osla, da si je iskal kar sam prehrano po hosti. Gozdovi, ki padajo v doline izpod sv. Neže in sv. Jošta, so znana ter iskana lovišča.

Torej v onih letih, ko je posedal kumski mežnar osla, ki se je pasel po hostah, je imel Pogledov Janez v zakupu lov na Kumu. V visoki jeseni je hodil po lovišču in zadel na čudne odpadke. Zavil jih je v papir in drugi dan z njimi na okrajno glavarstvo, ki je bilo tedaj v Krškem. V Krškem niso bili le imenitni lovci, ampak tudi visoki državni uradniki, ki so poznali vsako zver po odpadkih. Blato divjačine, katero jim je pokazal stari Janez, so odločili za — medvedje. Saj bi ne bilo nič čudnega, ako bi ogrožal gozdove krog Kuma kak prav velik medved. Odpadki so bili sigurno od medveda in okrajno glavarstvo je poklicano, da brani narod pred življenju nevarnimi zverinami.

Česar Pogled prvotno ni nameraval, to se je zgodilo. Okrajno glavarstvo v Krškem je odredilo pogon za medvedom na Kumu. Povabljeni so bili lovci od blizu in daleč, a seveda sami bolj imenitni.

Določenega jutra se je zagnalo na Kum nad medveda vse polno lovecev. Bolj v dolinskih hostah ni bilo nobene sledi o mrcini. Ko se je pomaknila lovska družba proti vrhu — vse polno medvedjih odpadkov. Zver je morala biti velikanski orjak, saj o tem so govorili — kupki odpadkov. Lov je šel proti koncu, videti je bilo že obe cerkvici, medveda še ni bilo pod strel. Naenkrat so pa gonjači rikhili preplašeno, psi so zalajali in iz prav gostega grmovja je zarigalo nekaj mogočno in na vso moč z visokega hriba v globoko dolino . . .

Najbolj imenitna gospoda na drevje; drugi pa proč od grma, iz katerega se je spustil v divjem galopu, med preplašenim riganjem proti vrhu hriba — mežnarjev osel! V znak strahu pred tolikimi preganjalci je zapustil za seboj vidno ter obilno sled, ki se je krila popolnoma z ono, katero so uradno spoznali za — medvedjo!

Po temeljiti primerjavi svežih in suhih odpadkov so iztaknili izgovor: Ni nič čudnega zamenjava med medvedom in oslom. Osel kumskega mežnarja se je pasel po ho-

Pisma iz domačih krajev.

Remšnik. Kar je zadnjič volilo Žerjava, Radiča, socije, komuniste, vse to se je sedaj združilo za občinske volitve. Najbrž diši županski stolček in občinska pisarna onima dvema, ki hodita najrajši v temnih večerih podpise pobirat. Čudna gorečnost se je pokazala pri teh gospodih za občinsko oblast. Volilci, vedite, da vsiljivi prijatelji so malo vredni! Sodite sami, če ni tako!

Gornja Sv. Kungota. Dopisnik od Gornje Sv. Kungote se je debelo zmotil, ko je poročal, da so dobili od lanske povodnji podporo samo izvoljeni pristaši SLS in da prijave, odnosno prošnje, ki so jih vložili pri občini, niso šle naprej. Občina je vpisala, oziroma prijavila tudi one stranke, ki se same niso zglasile, a so trpele na povodnji, ne pa, da bi onih ne, ki so prišle osebno v občinski urad. Vseh prijavljenih je 36 po številu. Kar se pa tiče glede dobljenih podpor, občina ni bila merodajna in ne nosi nobene odgovornosti. Tako tudi ne more odgovarjati za one, ki končnega izida letnega pridelka niso naznanili, kljub razglasom in pozivom. Pisec se naj o tem boljše informira. — Toliko v pojasnilo, da ne bomo delali županu krivice!

Sv. Jakob v Slov. gor. V ponedeljek, dne 24. oktobra, smo ob obilnem spremstvu pokopali najstarejšega moža naše župnije, 90letnega posestnika in dolgoletnega občinskega odbornika Alojzija Dgonik. Pokojnik je bil spoštovan daleč naokoli in je bil zvest volilec naše stranke, kakor tudi cela njegova hiša. Svoje otroke je vzgojil v krščanskem duhu. Bil pa je tudi dober gospodar. Svetila vrlemu možu nebeška luč, preostalem pa naše sožalje! — Stari in zgodovinsko (postavljen v letu 1760) važni spomenik Sv. Janeza Nepomuka v Spodnjem dolu smo prenovili. V nedeljo, dne 23. t. m., se je vršila slovesnost blagoslovitve, katero je izvršil naš delavni in priljubljeni g. župnik. Dober prijatelj Šentjakobčanov g. Ivan Meža, gostilničar v Stolni ulici v Mariboru, s svojo gospo soprogo, je prevzel vse denarne žrtve za popravilo in obnovo spomenika. Lepa mu hvala! — Neki lažnjivi kljukec je nedavno v »Jutru« pisal, da sedanji okrajni zastop, v katerem so po večini možje SLS, noče za kraje okoli Sv. Jakoba in Jarenine ničesar storiti. Klerikalci so po mnenju tega strašno pametnega gospoda tintomaza krivi, da je Rajzmanov breg tako strm. Kajti, ko so pred davnimi desetletji gradili cesto čez ta in Slatenski breg, sta gerent dr. Vebler in poslanec Žebot, na katerega ima »Jutrov« dopisnik posebno piko, zahtevala, da se cesta mora graditi ravno čez največje strmine! Ta zagrižena griža, ki je to napisala, je menda rodom od tu neki, namenoma preobrača resnico. Kajti ravno sedanji »klerikalni« okrajni zastop je že davno poprej, predno je »Jutrov« resnicoljub zapisal laž o cestah, vse potrebno ukrenil, da se bo Rajzmanov breg prihodnjo spomlad znižal. Komisija je že v glavnem potrebno določila in okrajni odbor je že prej, predno se je demokratično o tem sanjalo, dočel vse radi proračuna in načrtov. Res tudi ni, da sedanji okrajni zastop ne da dovolj gramoza na ceste. Toliko gramoza še sploh nikdar ni bilo na naših cestah, kakor sedaj. To vidi vsak, kdor ni popolnoma s slepoto udarjen. Lažite, demokrati, drugokrat vsaj tako, da boste sami te laži verjeli in ne tako, da e vam vse smeji, ko sliši o vaših debelih izmišljotinah. Jezi vas, ker nimate nikjer nobene besede več, ne pri vladi, ne pri okraju, ne pri oblasti in tudi ne pri občini in pri ljudstvu. Tu je pač popolnoma resnična tista znana pesem: »O mein lieber Augustin, alles ist hin . . .«

Pesnički dvor. V sredo, dne 19. t. m., se je poročil tukajšnji posestniški sin Štefan Gornik, znan navdušen čitatelj dobrih knjig, s posestniško hčerko Brigito Kronvogel od Sv. Petra pri Mariboru. Pri tej priliki je bilo nabranih 90 Din za podružnico Jugoslovanske Matice pri Smarjeti ob Pesnici, ki se za ta prispevek tukaj iskreno zahvaljuje. Mlademu zavednemu kmečkemu paru pa kličemo: Bog z Vama!

stah in poleg trave je zobal razne gozdne jagode, pobiral divje hruške ter izkopaval sladke koreninice in na isti način se preživlja tudi medved — — — Ista hrana, isti odpadki; a je le neodpušljivo velika razlika med navadnim ter krotkim gorskim oslom in življenju nevarnim medvedom . . .

Prispevek za popravilo orgel, katerih še danes ni!

Kako uro hoda od Kuma je na prijaznem hribu Ključevca lična cerkvica.

Kdor je prijatelj hribovja, ta že ve, da ni za šalo, ako te zaleze v hribih gosta megla, ki je neprodurna za človeško oko.

Pred leti je preganjala divjačina krog Kuma ter Ključevce večja lovska družba. Ker so lovili predolgo v večer, jih je zalotila gorska megla, da ni bilo videti niti za prst pred nosom. Z največjo težavo in med smrtnimi nevarnostmi so se dotipali jagri do cerkvice na Ključevci. Ni preostalo nič drugega, nego zateči se za celo noč pod streho hrama božjega, ki je otel zablodle smrti ali vsaj večje nesreče.

Za nezgodo teh lovecev je zvedel stari Pogled. Par dni zatem je poslal vsakemu lovcu resen opomin z označbo svote, katero mora plačati nemudoma, ker so lovci ob priliki nočevanja pokvarili orgle na Ključevci. Poziv na poravnavo stroškov je bil tako prepričevalen in grozilen, da so poslali jagri lepo svoto Pogledu, ki je zavedo v poškodbo ključevskih orgel zatusal pri cerkveni oblasti.

Nekaj tednov na to je povabil Janez svoje dobre lovske tovariše v svojo krčmo na bogato — brezplačno večerjo. Ko je tovarišija dobro jedla, gladko pila ter slavila radodarnega Janeza, jej je ta zaupal, da je plačana večerja iz prostovoljnih prispevkov za popravilo orgel na Ključevci katerih ni bo in jih tudi ne bo, ker jih nima niti cerkev sv. Neže na Kumu!

Udomačen divji petelin.

Pred perutnino, ki prihaja glede lova v poštev, zavzema divji petelin gotovo prvo mesto. Naskakovanje divjega petelina je nekaj izvanrednega in težavnega, ker je petelin celo pri snubaškem petju oprezen. Ko neha s petjem, se skriva plaho po gozdu in beži pred človekom tudi ob času, ko ga ta ne preganja.

Sv. Barbara v Slov. gor. Dne 4. decembra bomo imeli tukaj občinske volitve. SLS se za iste dobro pripravila po vseh občinah. Seveda da samostojni demokratije najbolj rogovilijo po Koreni in si na vse žive in mrtve prizadevajo, da bi dobili občinsko gospodarstvo v roke. Danes, ko so za silo popravljene občinske ceste, jim strašno letijo sline, da ima napredna lista štiri županske kandidate. G. Šabeder, kateri je tako sijajno vodil občinsko gospodarstvo, da ni mogel s praznim vozom pošteno voziti in je še zraven tega nakopal davkoplačevalcem tisoče dolga. Drugi je France Puntner, mož, ki je zajahal naprednega konja in je imel svoj čas, ko je bil v občinskem odboru tako veselje za popravilo cest, da je hotel tistim deliti zaušnice, ki so vozili kamenje na ceste, in tudi malo policijskega poklica ima, zato je izjavil, da morajo fantje imeti od njega dovoljenje, če hočejo na vas, bi bil res postaven župan. France Klučnik pa po svoji bogaboječnosti itak prekosi vse, zato je res pravi demokrat ali napredni kmet, kakor sam pravi. — Kukovec, mož, ki je bil nekaj predsednik občinskega agrarnega odbora, pa je najboljši in ga vsi občani strašno spoštujejo, ker jim je skoraj spravil vso agrarno zemljo v druge roke, potrudil se pa je, da v občini nihče ni dobil listja in ne drv od agrarne reforme. Ta štiriperesna detelja ca pleše velik tamtam, ko ji svira g. Milan na demokratsko lajno. Mi volilci pa bomo volili le liste SLS, na katerih so krščanski možje, ki spoštujejo božje zapovedi!

Sv. Barbara v Slov. gor. Samostojni demokratije danes vpijejo po občini Koreni, da SLS samo ob volitvah hoče delati novo okrajno cesto skozi občino, kar pa ni res in naši demokratije tukaj namenoma lažejo, zato da bi s tem zakrili svojo nedelavnost v bivšem Šabeder-Puntnerjevem obč. odboru. Povejte, kaj ste Vi naredili, ali ste popravljali kje ceste, ali ste gradili mostove, zakaj ste bili zmiraj na tožbi radi slabih cest. Zakaj niste boljše gospodarili? Zakaj ste imeli samo računsko in proračunsko sejo, drugače pa Vam je bila ta deveta briga za občino, to povejta, gg. Šabeder in Puntner, volilcem! Mi pa lahko povemo, da smo v treh letih imeli 18 občinskih sej, popravili vse ceste, navozili nad tisoč vozov kamenja in prodca na ceste. Naredili smo 14 mostov in več kanalov. Izposlovali pri vseh posestnikih brezplačen odstop zemlje za novo cesto, prosili okrajni zastop in oblastni odbor za podporo pri gradnji okrajne ceste, dobili zagotovilo, da bo v kratkem komisija teren za to cesto pregledala in določila. Popravili smo šolo, katero ste tako vnmear spravili itd. Poplačali Vaš dolg, katerega ste naredili pri občini in to, da nismo zvišali doklad pri neposrednih davkih, seveda, da so to mačkinje solze v prid občanov, kakor mislita gg. Šabeder in Puntner.

Rače-Fram. Bauman Vinko, 20 let star posestniški sin iz Podove, je šel dne 20. t. m. zvečer po opravkih v Brezovo. Med potjo so ga napadli Alojzij Novak, Jakob Žumerl in Ivan Predikaka z vilami in polenovkami ter mu zadjali dve močni rani na glavi. Prepeljali so ga takoj v mariborsko bolnico.

Gornja Radgona. Na tukajšnji šestrazredni šoli imamo tri učitelje ter pet učiteljic. Drugi razred je razdeljen, nekateri imajo šolo od 8. do 12., drugi pa od 1. do 5. ure zvečer. Zdaj si pa premislite, kako težko je poslati otroke popoldan v šolo v teh kratkih jesenskih dneh! Zanimivo bi bilo vprašati upokojeno gospo učiteljico R. Hren, koliko otrok so oni učili: pri Kapeli 125, tu pri Sv. Petru pa 80 in njih niso delili, kakor zdaj. Pred 20 leti je sedelo po 6 do 8 otrok v eni klopi, zdaj pa 2 ali 3, ker mora biti toliko prostora v šoli, kakor če bi bila plesna dvorana. G. župnik pridiguje v cerkvi stotinam ljudi naenkrat in nikdar ne rečejo: preveč vas je za enkrat. V šoli pa se sedaj 40 otrok ne more učiti naenkrat! Če se bo dalje tako učilo, potem bi se otrokom morale podariti svetilke, da si lahko domov svetijo, ker vsi niso iz Gornje Radgone, marveč precej od daleč in se že v temi priokajo domov.

Mala Nedelja. Cerkvena proslava praznika Kristusa Kralja se letos pri nas zaključuje s poklonilno prireditvijo naših mladinskih organizacij, ki se ne sramujejo svojega

Strokovnjaki trdijo, da o kaki udomačitvi starega divjega petelina ni niti govora, ker je ptič preveč svobodoljubn ter plašljiv.

Stari Pogledov Janez hrani v svoji torbi dve sliki, kateri poseda sedaj njegov sin in ki predstavljata pravo čudo udomačenja ter popolne krotkosti odraslega divjega petelina.

Pod Sv. Katerino pri Zidanem mostu je stala pred vojno logarska koč. V koči je prebival lovec s starikavo ženo. Tej ženski se je posrečilo, da je znala privabiti na poseben klic iz bližnjega gozda velikega divjega petelina, ki je mirno zobal iz roke. Ena fotografija predstavlja petelina, ko prihaja iz gozda in se bliža gostoljubni ženski roki. Ta petelin je postal tako krotek, da ga je zvalila babnica logarja v oprtano puško na ramo in je tamkaj pel, kakor na suhi smrekovi veji ob času snubitve. Opisani prizor pred očuje druga do danes dobro ohranjena in precej velika slika.

Čudo udomačitve katerinskega divjega petelina so zve deli celo na Dunaj, kjer je eden največjih zverinjakov v Schönbrunn. Kupili so to posebnost med podivjano perutnino od logarja in jo prenesli v Schönbrunn. Tukaj so poskušali ter se mučili na vse pretege, da bi pripravili kralja naših slovenskih gozdov do tega, da bi vsaj zobal iz roke, a so se izkazali vsi poizkusi zaman!

Nekaj časa so udomačevali zaprtega reveža z vsemi umetnimi pripomočki, dokler se ni navolil cesarskega gradu in pobegnil bogzna kam pod svit solca — svobode!

Sliki o popolnoma domačem vedenju divjega petelina so na razpolago in ju bodo prinesle slike, ki jih prinaša »Slovenski Gospodar« kot čitateljem zelo priljubljena priloga.

Zanimiv je ta stari Pogledov Janez iz Posavja in prava posebnost originalnosti je njegova vedno sveže polna torba. Danes smo pogledali v njo toliko, da vemo, da je doživel Pogled veliko šaljivega in izvanrednega. Bomo še pa od časa do časa naprosili posavskega starega Janeza, da nam bo dovolil še kak pogled v torbo resničnih doživljajev.

Kadar pridete v Maribor

nikar ne pozabite obiskati dobroznano gostilno „VETRINJSKI DVOR“ H. Kosiča, Vetrinjska ul. 24 kjer boste najbolje postreženi z jedjo in pijačo po niski ceni. — Za mal denar se do dobrega okrepčate. — Krona vsemu pa je ravnokar došlo novo dalmatinsko vino, ki mu ga menda ni para v Mariboru

Gonilni jermeni, najboljše kakovosti, že strojno pretegnjeni, za mline, žage, mlatilnice, tovarne itd., kakor tudi šivalni in vezalni jermeni v zalogi pri Ivanu Kravos, Aleksandrova c. 13. Zahtevajte ponube. 1136

Proda se lepo malo posestvo pri St. Ilju z vinogradom, njivo, travniki, sadonosnikom in gozdom, poceni. Vpraša se v Mariboru, Aleksandrova 71 v trgovini. 1413

krščanskega imena. Na sporedu so dnevu primerne pevске in deklamacijske točke, govori in štiridejanska igra: »Junakinja presv. Srca«. Na prireditvi, ki se vrši v malonedeljskem Društvenem domu popoldne po večernicah, so vabljeni vsi, posebno prijatelji krščanske mladine. Prireditelji prosijo cenj. občinstvo, da stojišča izključno prepusti otrokom. Na svidenje, mali in veliki!

Kapela pri Radencih. Da si ne boste mislili, da so pri Kapeli samo žalostni dogodki, vam tokrat poročamo nekaj veselega. Na misijonsko nedeljo je poročil dober mladenič Alojzij Divjak vrlo mladenko Miciko Nemčevno na Moti. Na prav prijazni gostiji so se gostje pri dobri volji spomnili tudi naših ubogih stradajočih dijakov in še revnejših pagančkov ter za oboje zbrali 140 Din, za kar jim bodi izrečena v imenu obeh skupin prisrčna zahvala! Bog povrnil! Mlademu paru pa želimo obilo sreče na potu v novo življenje!

Polzela. Še par tednov nas loči in zopet bomo odločevali o bodočem vodstvu naše občine. SLS je sestavila, v svesti si, da so v njenih vrstah možje, katerim se lahko brez skrbi zaupa vodstvo občine, lastno kandidatno listo za občinske volitve. Lista se je sestavila sporazumno z dosedanjimi odborniki, nove ljudi se je pritegnilo samo v slučaju, ker dosedajni odborniki niso več hoteli sprejeti tega mesta. »Korist občine« je bilo vodilo pri sestavi kandidatne liste. Naši kandidati za odbornike so: nosilec liste: Mešič Anton, župan in oblastni poslanec; Polzela: Sevnickar Franc, Kolar Alojzij, Špacapan Leopold, Jelen Ivan. Podvin: Kok Tomaz, Žolnir Jožef, Zagoričnik Vinko. Založe: Lenko Franc, Dušič Franc, Likeb Alojz. Ločica: Košec F., Podlunšek Jakob, Pirce Jožef. Breg: Turnšek Franc, Okorn Franc, Oravavas: Novak Jakob. — Volilna borba se je že pričela, od nas odkrito in pošteno od drugih z lažjo in obrekovanjem! Z lažjo in obrekovanjem si hočejo pridobiti naše zaupanje, z lažjo in obrekovanjem nad nami oblast. Polzelani! Predstavljajte si sami, kaj lahko pričakujemo v bodoče od ljudi, ki prihajajo že sedaj med Vas z lažjo na jeziku. Nismo se strašili nasilja, ne strašimo se laži! Naše geslo je in bode: »Z resnico in odkrito«. Njim pa, ki Vas hočejo z lažjo preslepiti že sedaj, nobenega podpisa, nobenega glasu! Zaupnike pa prosim, da naznanijo vsako laž in obrekovanje in dotičnim se bode dala prilika zagovarjati se pred sodnijo. Proč z lažjo! Kdor je za resnico in pravico, kdor je za napredek občine, je z nami! — Za krajevno SLS na Polzeli: Franc Turnšek.

Škale pri Velenju. Malokdaj je slišati v našem domačem listu novic iz našega polhribovitega kraja. Vendar pa

Za razvedrilo.

Rešitev ugank. Najbolj črno, kar pa razsvetljuje svet, je črnilo. — Adam je na svoji materi zemlji drva sekal.

Nove uganke: Kje ima svinja najboljše meso? — Kdo je bil rojen, pa ni umrl? — Poleti sem oblečen, po zimi pa slečen. Kdo sem?

Kdo umira? Mož je ležal smrtno bolan na postelji ter je poklical k sebi ženo in otroke. Ko jih je lepo ponaukoval, jim je še povedal, kaj komu zapušča. Otroci so bili zadovoljni, žena pa je nekaj ugovarjala. Tedaj se je umirajoči, ki v življenju ravno ni upal ženi ugovarjati, dvignil in se konečno okorajžil: »Čuj, žena, danes bom pa jaz govoril! Ali ti umiraš ali jaz?«

Pošten najditelj je prinesel ustreljenega zajca na urad za izgubljene reči. Uradnik mu je rekel: »Dobro, poštenu najditelj! Ako se tekom enega leta nihče ne javi, pripada najdena stvar vam!« — No, dober tek!

Skopuhova zvižaja. Skopuh je bil najbolj jezen, če so ga reveži prosili milodara. Da bi pa svoje skopušstvo zakril, je vsakemu revežu ponudil, naj mu menja 100dinarski bankovec. Rekel je takole: »Če srečam reveža, ki bi mi lahko menjal 100 Din, mu rečem, da ni revež in mu nič ne dam! Ako srečam reveža, ki ne more menjati 100 Din, mu lahko dopovem, da mu 100 Din ne morem dati! Tako pač v vsakem slučaju dobro opravim!

Pri večerni molitvi sta se Micika in Janezek začela suvati, pa je Micika sredi molitve rekla: »Ljubi Bogec, malo počakaj, da Janezeka nabijem . . .«

Zanimivosti.

Najbogatejše in najrevnejše dežele na svetu. Prebivalec Severne Amerike ima letno povprečno 120.000 Din dohodkov, Anglež ima 93.600 Din, Belgijec 64.000 Din, Francoz 54.000 Din, Švicar 48.000 Din, Kitajec 4800 Din, Indijec 3600 Din. Kitajci in Indijci so torej najrevnejši ljudje na svetu.

Potapljači se potope navadno 60 metrov globoko. Ako gredo globlje, je vodni pritisk tako silen, da se ne počutijo več dobro. To globoko so dosegli tudi že s starimi apa-

Naročilni list

Uprava

„Naš dom“

Maribor

Aleksandrova c. 6/I.

Znamka
za 50 para

Družinska pratika

za leto 1928

s podobo
SV. DRUŽINE
je že izšla ter se
dobiva po vseh
naših trgovinah
papirja i. t. d.

SEGAJTE LE PO NAŠI

1391

rati. Najnovejši aparati pa dajejo možnost priti celo do 200 metrov globoko.

Največja knjiga na svetu je zemljepisni atlas, katerega so leta 1660 amsterdamski trgovci darovali angleškemu kralju Karlu II. Knjiga je visoka 1.45 m, široka 68 cm, debela 1.5 m. Shranjena je v londonskem muzeju.

Največje umetnik v prenašanju žuje. V avstralskih stepah, kako tudi v puščavah Afrike, so neizmerna ozemlja, kamor leta in leta ne pade kapljica dežja. Tu potem ne odpoje samo moč človeka, temveč se tudi žival umakne iz kraja smrti, kajti kjer ni vode, ni življenja. Samo eno in edino živo bitje se še nahaja tu pa tam, in sicer polž puščave. Ko polžu tekoče hrane zmanjka, se umakne v svojo lastno hišico ter zaspri v dolgotrajno spanje, iz katerega se prebudi šele takrat, kadar postane hišica vlažna ter naznanj, da je zopet enkrat nastopil deževni čas. Na ta praktičen način polži leta in leta krotijo svojo žejo. Kot dokaz temu, da se ne bi mislilo, da je to kaka pravljica, je neki zoolog v Londonu kazal takega polža. Vsi so smatrali polža za mrtvega in šiti leta so naravoslovci občudovali to čudo. Slučaj pa je nanesel, da je neki dan na polževo hišico padlo par kapljic vode, in glej, žival je oživela. Po štirih letih je pri prvi kapljici vode zopet prilezel na dan.

Onstran smrti. Poljski listi pišejo, da je imel grobar v znanem romarskem kraju Čenstohovi večkrat iste sanje: Neki vojak mu je pravil, da ne sme ležati na katoliškem pokopališču, ker je žid. Grobar je šel končno na židovsko občino, kjer je povedal to zgodbo. Občina je obvestila rabina in ta je sklenil moliti za dušo neznanega vojaka. Toda v istem času je prišla k rabincu (židovski duhovnik) neka priletna židinja iz Odese. Sporočila je, da išče grob svojega sina, katerega ni videla od mobilizacije leta 1914. Pred kratkim se ji je pa prikazal v sanjah in je rekel, da leži v Čenstohovi na katoliškem pokopališču. Rabinec je pričel poizvedovati in je končno dognal, da je bil resnično pokopan pred leti vojak, ki ni imel nobenih izkaznic razen prepustnice z imenom Mauricij Kapusta. Po imenu so ga imela za Poljaka in so ga pokopali med katoliki. V resnici pa je bil žid in so tudi našli njegov grob. Ostanke so prenesli na židovsko pokopališče in so pokopali z vsemi obredi. Stara židinja je ostala v Čenstohovi. Od tega časa ni več imela sanj o zamenjanem grobu in tudi grobar je imel mir.

P. n.

uprava „Našega doma“!

Naročam „Naš dom“ za leto 1928. Naročnino

Din bom poslal po položnici, ki mi jo boste poslali,

Ime in priimek.

Kraj (ulica, h. št.):

Pošta.

Sadno drevje v najboljših vrstah, predvsem bobovec, Baumanova reneta, Damazonov in boskopski kosmač, landsberška reneta, kanadka, šampanjska reneta itd., več vrst mošnih hrušek, večja izbira žlahtnih hrušek, sliv, breskev itd. Drevje prva vrste po D 12,50 komad, nekaj slabše drevje veliko ceneje. Pišite po cenik na drevesnice I. Dolinšek, St. Pavel v Sav. dolini. 1384

Prazne sode od masti, zelo pripravne za vlaganje kislega zelja in prazne zaboje vsake velikosti, zlasti pripravne za transport sadja, prodaja zelo poceni: Nabavljalna zadruga državnih uslužbencev v Mariboru, Rotovski trg 2. 1393

Posestvo v Zg. Ložnici pri Sl. Bistrici, približno 9 oralov njiv in travnikov, se da poceni za več let v najem. Vilj. Abt, eksport, Maribor, Kejžarjeva ulica 8. 1367

Krščanski mučeniki.

V ječi in pregnanstvu je sedaj 157 ruskih škofov. Od teh je za 40 škofov neznano, kje so; o 117 škofih se pa natančno ve, kje prebivajo. Samo dva sta v moskovski ječi, namreč sedanji poglavar ruske cerkve metropolit Sergij in njegov namestnik (vikarij) škof Grigorij Kozlov. Druga pa so raztreseni po najbolj oddaljenih pokrajinah, posebno daleč gori na severu. Zadnji patriarhov namestnik, metropolit Peter Krutiški biva v najbolj zapuščenem kraju tobolske gubernije v Sibiriji. Nadškof Avrelij Kedrov iz Žitomira je bil odgnan v zirjansko deželo v severovzhodni Rusiji ob sibirski meji. Nadškof Feodor je bil iz Petrograda izgnan v Turkestan. Škof Kiprijan Solovjev je bil iz Semipalatinska v srednji Aziji poslan skozi Sibirijo v Vladivostok. Nekateri (metropolit Kiril, Arsenij Nikander i. dr.) so obsojeni v do smrtne pregnanstvo, drugi pa na tri do pet let. V pregnanstvu ne smejo maševati. Vsak dan se morajo oglasiti pri policiji v uradu »Glavne politične uprave« in ne smejo zapustiti kraja svojega pregnanstva. Vsa njihova pisma se pregledajo. Preživljati se morajo sami; od države dobe samo tri rublje (82 Din) mesečne podpore. Morajo stradati. Se težavnejše je življenje tistih škofov, ki so zaprti v taboriščih za »nevarne in uporne politične kaznjence«; opravljati morajo najnižja dela, tako n. pr. na otoku Solovki, odkoder so zaprti škofje ruski vladi pisali pismo za svobodo cerkve. Toliko se je zvedelo o pregnanih in zaprtih škofih. Število pregnanih in zaprtih duhovnikov pa je gotovo na tisoče. Kot razlog za pregnanjanje navajajo boljševiki to, da škofje delajo proti proletarski (boljševiški) »Obnovljeni cerkvi« in da so pristaši umrlega patriarha Tihona. Boljševiki bi torej radi s silo uničili pravoslavno cerkev, ki je zvesta izročilom patriarha Tihona. A dosejajo ravno nasprotno. V Petrogradu je n. pr. 116 cerkva v oblasti »tihonovcev« in samo 31 v oblasti »obnovljene (boljševiške) cerkve«, pa še te niso dobro obiskane.

Mučeniki. Francoski listi poročajo o mučeniški smrti dveh katoliških misijonarjev v Nankingu, kjer sta bila obglavljena sredi trga vpričo velikanske kitajske množice po naročilu kantonskih odposlancev. Telesa mučencev so bila izpostavljena zasmehovanju, onečaščena in ponesnažena. Šele par dni kasneje so dobili katoliški Kitajci dovoljenje za pogreb. »Zarja«, ruski list v Šanghaju, piše, da je bil obglavljen v Sondžana po Kantoncih obenem s 26 ujetimi ruskimi belimi častniki tudi neki irski misijonar, ki so ga sprejeli ranjenega v svoj oklopni vlak. Pozneje se je moral vlak udati, ker je ostal brez bencina.

Širite Slov. Gospodarja!

Hranilnica in posojil. v Dobjem sklčice

izredni občni zbor

na prvo nedeljo v novembru, dne 6. novembra 1927, ob pol 3. uri popoldne, ali v slučaju nesklepčnosti prvega občnega zbora — pol ure pozneje.

DNEVNI RED:

1. Volitev dveh članov načelstva.
2. Slučajnosti.

Dobje, 24. oktobra 1927.

1446

Marija Gradec pri Laškem. Pomenljiva slovesnost. Občina Marija Gradec je postala leta 1873 iz občine Laško in že leta 1923 na tihem obhajala 50letnico svojega obstoja. Na predlog podžupana g. Jurija Krajnc se bo ta 50letnica obhajala dne 7. novembra v pondeljek po zahvalni nedelji, na ta način: Ob 8. uri v cerkvi Marija Gradec sv. maša za vse rajne bivše gg. župane in druge bivše občinske funkcionarje. Nato kratek pogovor in razhod. Vabite se občani Marjagradčani, ki se gotovo vsak kolikor toliko spominja svojih županov in občinskih odbornikov, ker je gotovo vsak kolikor je bilo v njegovi moči vam dobrega storil, da se ga ob tej priliki spomnite. Samoobsebi je razumljivo, da se bo g. župan z občinskim odborom udeležil te slovesnosti.

Marija Gradec pri Laškem. Pozor Marjagradčani! Pri vsakih volitvah in vsikdar ste se postavili in odrezali tako, da ste nasprotnikom ne samo stopili na rep, ampak za vrat! Tako naprej! Škobernetov Karol iz Ojstrega, po domače Vegmaher, pa nosi sedaj okrog neko listo v podpis, ki nosi ime »Gospodarska lista« in pod to krinko se skrivajo stari liberalci in razni puhleži ter bivši orjunaši in ljudje, ki radi mnogo govorijo, pa nič v korist občine ne storijo. Nekaj pa jih je baje že podpisalo, ki niso vedeli, kaj je pravzaprav ta lista. Uradniki iz Rimskih toplic, Zidanega mostu, g. Melhijor Sojč iz Lož ter njihova laška politična žlahta, izključno kmetske občine ne boste nikdar vi komandirali! Ako vas kdo sili s takimi podpisi, kdor je pristaša SLS, kaj takega ne bo podpisal!

Zagorje pri Pilšanuju. Tukaj je božja pot, ne sicer tako obiskana kot Sv. Gore, Ptujška gora in drugod, ampak najbolj le dvakrat na leto. Da dobri ljudje kaj darujejo za cerkev, je dolžnost krščanska, pa tudi čednost to dolžnost izpolniti. Razume se pa, da božje poti brez duhovnikov ni. Pravi kristjan gre na božjo pot z namenom, ki je svet in ta je ali kako obljubo izpolniti, se zaobljubiti na kako dobro delo in si izvrostiti kake posebne dobrote za dušo in telo. To pa ve vsak kristjan, da moliti more zaslužljivo le tisti, ki je v milosti božji. Milosti pa delijo sv. zakramenti, te pa delijo duhovniki. Zoper duhovnike pa v Zagorju nastopajo prav surovo domači farani že dolgo vrsto let. Tu so gotovi ljudje, ki so danes radičevci, jutri naprednjaki ali žerjavovci, socijalisti, kakor nekdanji štajercijanci. Poznamo te ljudi in rečemo lahko mirno, da nimajo žive vere, nimajo dejanskega verskega življenja. Če sv. Pavel toliko opominja, da moramo biti pokorni oblasti, ker ta je od Boga, velja to tembolj o cerkveni oblasti. Že dolgo je tega, ko je pravil vnet duhovnik, goreč pridigar, katehet, spovednik, da bi ne imel več svoje suknje, če bi še dalje v Zagorju ostal; naj torej razni rogovileži ne mislijo, da je kateri duhovnik tako silno srečen, če pride ravno v Zagorje. Kar pa

se tiče agitacije, naj si le zapomnijo, da je to le dobrota, ako tem bedastim nadutežem kdo dobro želi. Verno ljudstvo, kdo je tvoj voditelj? Tisti, ki cerkvi ne darujejo niti fička in ki duhovnike preganjajo, jih smešijo ter jim ne privoščijo stanu primerne plače, tisti delajo za tvoj blagor, ki ne spolnujejo božjih zapovedi, niti osme ne! Upamo, da se zavedaš, ljudstvo slovensko, da le preizkušeni možje, ki se trudijo za božjo čast in ljudski blagor, ti so pravi tvoji voditelji. Zagorjani, kar vas je dobrih, ne vstrašite se nobenega razgrajča, pa naj bo iz gostilne doma, ali v šoli, naj bo kšeftsman ali kdorkoli. Spoštujte svojo župniško cerkev, skrbite za njo, ljubite svoje duhovnike, ker ti so vaši pravi dobrotniki ter voditelji!

Priporočljive knjige.

»Nova zabavna knjižnica za mladino.« Urejuje in izdaja A. Kosi. I. in II. zvezek. — Mladinski pisatelj Anton Kosi v Središču ob Dravi je urejeval in izdajal v letih 1890—1910 mladinski zbornik »Zabavna knjižnica za mladino«. Izšlo je skupaj 14 zvezkov v 46.000 izvodih, kar svedoči, da je bil ta zbornik zelo priljubljen. Lansko leto pa se je odločil Kosi za izdajo »Nove zabavne knjižnice za mladino«, od katere ležita sedaj dva snopiča pred nami. Ta mladinski zbornik izhaja v nedoločenih rokih (navadno vsako leto po en zvezek) ter prinaša našim mladim ljudem dokaj primernega čtiva v daljših in krajših pesniških in prozaičnih sestavkih, kakor narodnih pravljic, pripovedk, basni, legend, pregovorov, gospodarskih in drugih nasvetov, zabavnih nalog, kratkočasnic itd., torej gradiva, ki ne zanima samo otrok, marveč je tudi za odraslo preprosto ljudstvo koristno in vzpodbudno čtivo. Mi »Novo zabavno knjižnico za mladino« tople priporočamo šolam, prosvetnim društvom in staršem ter mladini sploh. Delce se dobi v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. — Cena izvoda 7,50 Din.

Obvestilo. Knjižica »Petrovska Mati božja« se ne dobi v tiskarni Martinčič v Celju, ampak pri pisatelju in založniku g. Jožetu Nunčič, cerkovniku v Petrovčah. Vsi oni, ki si želijo naročiti to zanimivo knjižico, se naj obrnejo na zgorajni naslov. Manj kot 10 izvodov se ne pošlje.

Pri slabem občutku je Franc Jožefova prirodna grenčnica prijetno delujoče domače sredstvo, od kojega tudi že mala količina prijetno deluje. Dopisi specializistov za ženske bolezni hvalijo blago delovanje Franc Jožeove vode, ki posebno prija nežnemu organizmu. Dobiva se povsod.

Od doma je pobegnil dne 14. 3. 16 letni fant Ignacij Furman. Fant je visoke, šibke rasti, bledega obraza, kostanjevih las in rujavih oči; posebnega znamenja nobenega. Podpisani oče prosi tem potom, če je komu znano, kje se fant nahaja, naj mi to naznani; poštnina ozir. stroški naznanila se povrnejo. Franc Furman, kolarški mojster, Poljčane. 1444

Germisan najboljšo sredstvo za luženje semen, 1/2% raztopine zadostuje za zavarovanje proti sneti in bilnim boleznim. Dr. A. Jencič, Maribor, Kopitarjeva 6. 1443

Lepe zeljnate glave kupi Lovrec, Maribor; predpoldne: Glavni trg, vrsta olja; popoldan: Slomškov trg 16. 1441

Nogavice in druge pletenine izdeluje po najnižjih cenah ter daje pouk o pletenju Strojno pletarstvo N. Groeger, Ormož ob Dravi. 801

Minoritski samostan v Ptujju ima na prodaj okoli 5000 smrečic za hmeljske droge (na panju), ter 100 kub. metrov kostanjevega lesa. 1406

Brzjavne droge od 7 do 12 m dolge, 14 do 19 cm na vrhu debele, borove, kupim do konca januarja 1928; dalje orehov, javorjev, jelšov, hrastov, okrogel les, hrastove železniške prage. Pošljite obvezne ponudbe na Rudolf Dergan, Laško. 1429

Vreče vsakovrstne in v vsaki množini, kupuje stalno »Juta«, Maribor, Aleksandrova št. 35. 1426

Harmonij, dobro ohranjen, prodam. Pismene ponudbe na upravo lista. 1432

Harmoniko, trivrstno, močno, še novo, prodam za 1500 Din. Seme, Ptuj, Miklošičeva ulica 11. 1434

Vabilo na redni občni zbor Hranilnice in posojilnice v Smarjeti pri Rimskih Toplicah reg. zadruge z neom. zavezo, kateri se vrši v nedeljo, dne 6. novembra 1927 predpoldne ob 10. uri v uradnih prostorih. Dnevni red: 1. Poročilo načelstva in nadzorstva. 2. Odbritev računskega zaključka za leto 1926. 3. Čitanje revizijskega poročila. 4. Volitev: a) načelstva, b) nadzorstva. 5. Prememba pravil. 6. Slučajnosti. Smarjeta pri Rimskih Toplicah, dne 18. oktobra 1927. — Načelstvo. 1440

Trgovski vajenec iz poštene in ugledne rodbine, se sprejme v trgovino z mešanim blagom na deželi. Prednost imajo oni, ki so dovršili osnovno, eventualno meščansko šolo s prav dobrim uspehom. Naslov v upravnistižu pod označbo »zanesljiv«. 1422

Viničar s 4 delovnimi močmi na 8 oralov cerkvenega ozemlja, med temi 4 oralni vinograda se sprejme v Celestini pri Sv. Petru — takoj ali ob svečnici. Vprašati v Mariboru, Slomškov trg 20. 1420

Išče se takoj učence za pekovo obrt, močan in zdrav, poštenih staršev, pogoj: poštenost in zanesljivost Cela oskrba v hiši. Pekarna Josip Prekopec, Šmarje pri Jelšah. 1405 Urarski učence se sprejme, tudi iz dežele. M. Ilgerjev sin, Maribor, Gosposka ulica št. 15. 1427

Učence, poštenih staršev, ki je z dobrim uspehom dovršil meščansko, ali vsaj osemrazredno ljudsko šolo, se takoj sprejme v popolno oskrbo v veliko trgovino meš. blaga in deželnih pridelkov na deželi Naslov v upravi lista. 1431

Viničar s 4 delayskimi močmi se sprejme; delo ima vedno, zemlje dobi, kolikor rabi. Sortman Fani, Gornji Gabrnik, Juršinci. 1425

Sodarske pomočnike sprejme pri prosti hrani, stanovanju in perilu Franc Repič, sodarski mojster v Ljubljani, Koližejska ulica 18. 1428

Iščem mesto natakariče na deželi, razumem kuhati in celo gospodarstvo. Vpraša se pri upravi. 1435

Deklica, 14 letna, želi priti k šiviliji kot učenka. 1433

Proda se novozidan mlin na 3 tečaje in stiskalnica za olje na stanovitni vodi, 3 orale rodovitne zemlje, 1 oral gozda se lahko izseka, sadononsik, 1 uro od Slovenjgradca ali Dravograda, četr ure od glavne ceste. Naslov v upravi. 1430

Išče se logar (čuvaj šume) za šumo v bližini Zagreba. Nastop takoj. Plača mesečno 500 Din, v naravi: stanovanje, drva, nekaj njiv in lahko si redi eno svojo kravo. Pogoji: Starost ne nad 35 let, brez otrok, ker ni mogoče iste v šolo pošiljati, ali pa s šoli odraslimi otroci. Mora biti zdrav in močan, ker je služba naporna. Ponudbe na: Fran Senker, Zagreb, Mitnica Sv. Duh. 1437

Prodaj več ko 200 centov sena po nizki ceni radi preselitve. Medved Jurij, Marija Reka, Sv. Pavel pri Preboldu. 1424

Hiša blizu postaje Rače se takoj prodaj. Naslov: Rače št. 4. 1419

Lepo posestvo, 3 orale proti jutranjemu solncu, posebno ugodno za vrtnarja, pol ure od mesta, Krčevina 55 mimo treh ribnikov, Maribor. 1436

Majhno posestvo, 3 oralni zemlje (njive, travnik, vinograd) ter močno zidana hiša, za Din 19.500 takoj na prodaj. Naslov v upravi. 1438

Pozor na posestva. Kdor prodaj ali daje posestva v najem, ima izbiro interesentov pri »Maristan«, Maribor, Koroška cesta št. 10. 1439

KMETJE! Najboljše zamenjate in prešate olje v tovarni bučnega olja I. Hochmüller, Maribor, Pod mostom 7, desni breg Drave. Dobijo se po ceni dobri otrobi in prga. Kupujem in zamenjam tudi orehe. 1353

Bolani na pljučah!

Tisoče že ozdravljenih!

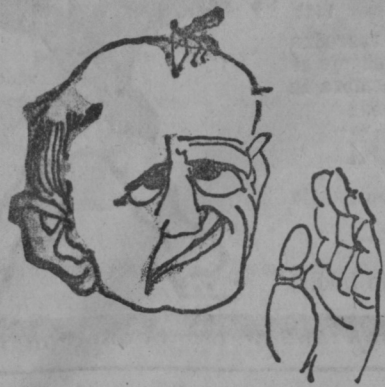
Zahtevajte takoj knjigo o moji **Novi umetnosti prehranjevanja**, katera je že mnoge rešila. Uporablja se lahko pri vsakem načinu življenja, in pomaga bolezni hitreje premagat. Telesna teža se poveča in pljuča polagoma zapnenijo.

Resni možje zdravstvenega znanja potrjujejo izvrstnost moje metode ter jo radi uporabljajo. Čim prej začnete s tem prehranjevanjem tem bolje je.

Popolnoma zastoni dobite mojo knjigo, iz katere izveste mnogo koristnega znanja. Ker pa moj založnik samo **10.000 knjig zastoni** razpošilja, pišite takoj, da boste tudi Vi med tistimi srečnimi prejemniki.

Georg Fulgner, Berlin-Neukölln, Ringbahnstrasse 24, Abt.: 847.

Šaljiva pošta

Mnogi so v zadregi za razglednice pri šaljivi pošti, ki je stalna točka raznih veselje, ker ne vedo, da se dobi 100 listov šaljive pošte za 10 D v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Ravno tam se dobi tudi vse druge potrebnosti za okrasitev in razsvetlitev veselilnih prostorov. Papir za vse izdelke papirne konfekcije kupujte le v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Sv. Benedikt v Slov. gor. No, Miha, kam tako hitro? Počakaj vendar no! Boš povedal, kaj je spet novega v vaši grabi? — Miha: Kaj je novega? Hm, veš kaj, zemlja pri peku. — Tine: Šalobarda, jaz ne mislim, kaj je novega pri peku, ampak kako kaj delajo vaša društva? — Miha: To pa to! Veš, pri nas ni miru. Vedno gledamo, da damo našemu ljudstvu izobrazbe, pa tudi zabave, seveda ne takšne, po kateri bi bolela glava in vest. Pri vsem tem pa prednjači orlovski odsek. — Tine: Orel praviš? — Miha: Da, Orel. Ampak ne misli si, da se mi kažemo samo v paradah in da vse naše delo obešamo na veliki zvon, ampak mi delamo bolj tiho, a tem vstrajneje. Ko drugi fantje kolovratijo po raznih stranpotih, se naši Orli teden za tednom zbirajo v Društvenem domu k telovadbi, kjer vežbajo svoje ude, a ne samo ude, ampak tudi uma svitli meč. Imajo pogosta predavanja o vseh mogočih rečeh, ki morajo zanimati naše fante, ki bodo vendar enkrat naši bodoči gospodarji, voditelji vsega javnega življenja. Le pomisli: Orli so imeli tekem enega leta 42 telovadnih večerov, 13 fantovskih sestankov s 14 predavanji, 8 odborovih sej, vprizorili so 2 dramatični predstavi, kateri sta se ponovili. Ali se še spominjaš na »Verigo«? Ali na ono lepo igro »Na dan sodbe«? Le samo škoda, da še več benediških fantov ni pri Orlu. Koliko koristnega bi se lahko naučili za življenje. — Tine: Saj res. Večkrat sem že mislil, da bi se vpisal pri Orlu, a sedaj, ko vidim, koliko lepega se pri Orlu lahko naučim, nočem več odlašati. Veš kaj, kar vpišite me! — Miha: Vrlo dobro! To bo tebi še prav posebno koristilo. Močan si, zdrav tudi, gotovo boš vojak. Kdor je bil pri Orlu, se pri vojakih še nikdar ni kesal. Tudi ti se ne boš, le vstrajaj! In agitiraj še pri drugih fantih! Sedaj v začetku leta je zopet prilika, da se lahko vpišejo k Orlu. Ali boš? — Tine: Bom. Pa povej mi vendar, Miha, ali je res, da baje mislite Orli v kratkem znova vprizoriti neko lepo igro? — Miha: Res je. Ako bo šlo vse po sreči, bomo dne 6. novembra vprizorili igro, kakoršne še na benediškem odru niso videli in sicer »Mlinar in njegova hči«. Je res lepa, kakor nalašč za november. Če se ti ta ne bo dopadla, potem pa sploh nobena. Prosim te, povej vsem znancem, da pridejo v velikem številu. — Tine: Bom! Pa Orel seveda tudi hočem postati!

Vuzenica. Pri Devici Mariji na Kamnu se bo obhajala zahvalna nedelja dne 30. t. m. Služba božja bo ob desetih. Častilci Marije Kamenske, matere Kristusa Kralja, prijazno vabljeni!

Vuzenica. Dne 8. t. m. je preminul g. Jernej Salecl, posestnik in obrtnik v trgu. Bog mu bodi bogat plačnik za zasluge, ki si jih je pridobil kot vzoren, veren oče in pošteni oče v svoji obrti. Zaostalim pa naše iskreno sožalje! Dne 16. t. m. pa smo zopet ob obilni udeležbi spremljali k večnemu počitku mladeniča Jožeta Poljner, katerega je previdnost božja iztrgala iz družinskega kroga ugledne hiše Kreutzvirtove, starega šele 32 let. Obema svetila večna luč!

Muta. Neizprosna smrt se je pretekli teden pri nas oglasila dvakrat. V nedeljo zvečer je od kapi zadet naglo preminul g. Anton Fišer, posestnik in čevljarški mojster na Spodnji Muti. Z njim je legla v grob markantna oseba našega trga. Med tem, ko so njegovi bratje v tujini našli svojo srečo, si je rajni Anton kot rojen Trbončan na Muti ustvaril svoje družinsko ognjišče. Svoje plemenito srce je posebno pokazal kot oče občinskih ubožcev. Bil je tudi po preobratu občinski odbornik. Znan pa je bil daleč na okoli tudi kot veseljak. Da ne bo sitnosti ob njegovi smrti, si je dal že pred tremi leti napraviti rakev. Pa izkazala se je za pretesno in zato je razbil. Mizarski mojster pač ni mislil, da ne bo smel odlagati tako malo časa z drugo, v kateri je legel v grob, star 56 let. Zadnjo čast mu je izkazalo obilno število njegovih sotržanov in drugih znancev, dva pevska zbora pa sta zapela ganljive žalostinke. Tone, Bog Ti bodi milostljiv! — V sredo zvečer pa se je pri nesrečnem padcu z voza ubil livar Sušec, posestnik v občini Št. Primož. Sožalje zaostalim in večni mir njegovi duši!

Kdor hoče imeti veliko izbiro

v raznih zimskih štofah (flanše, pliše itd.) za ženske plašče, za moške obleke in površnike, ter v raznovrstnem manufakturnem blagu, si naj ogleda zalogo trdke

Anton Macun, Maribor Gosposka ulica 10

Ker se je zimsko blago še pravočasno za prejšnje cene nakupilo, se nudi za isto ceno, kar stane danes v tovarnah, dokler zaloga traja. 1414

Obleke in perilo kupujte samo pri

L. TRPINU v Mariboru

ker tam je res poceni in dobro!

1083

Dijaška kuhinja v Mariboru je prejela v avgustu in v septembru t. l. te-le podpore: dr. Franjo Lipold, odvetnik, 200 Din; Mohorjani v Spodnji Sv. Kungoti 75 Din; okrajna hranilnica v Slovenjgradcu 100 Din; Matej Štrakl, župnik pri Sv. Petru niže Maribora, 100 Din; Alojz Rezman, prof., 355 Din; Josip Pirnat, profesor, 20 Din; Marko Škofič, kaplan pri Kapeli, na pogrebu g. Antona Zengerja nabralih 106 Din; dr. Ferdo Pirnat, odvetnik v Slovenjgradcu, 300 Din. Vsem darovalcem najlepša hvala! — Odbor je dovolil za šolsko leto 1927—1928 revnim dijakom obede in večerje za 10.000 Din mesečno v nadi, da nas naši prijatelji in bivši podpiranci ne pustijo na cedilu. Da ne bo potrebno podpore krčiti ali čisto ukiniti vrednim in potrebnim dijakom med šolskim letom, prosimo vse prijatelje revnega dijaštva, da pri vsaki priliki mislijo na naše društvo. 100.000 D bo treba, da vstrajamo do konca šolskega leta.

Organistovske zadeve.

Organistom v svarilo! Organist I. R. je služboval na več župnijah. Povsodi je bil prijavljen pri Pokojninskem zavodu za pokojnino in se je ista tudi v redu plačevala. L. 925 pa je nastopil službo organista v I. Od tam pa ni bil prijavljen, ker se je zavezal pismeno pred župnikom in ključarji, da če mu dajo to službo organista, se odpove pokojninskemu zavarovanju. Tam je služboval eno leto in je moral službo radi bolezni pustiti. Sedaj je že čez eno leto težko bolan, brez službe in brez sredstev, od Pokojninskega zavoda pa tudi ne dobi, ker je zavarovanje prostovoljno ukinitil. Tako je po lastni krivdi postal siromak. Organisti, ne sklepajte takšnih službenih pogodb, kjer bi se morali zavarovanju odreči. — F. K.

Ob 50 letnici izobraževalnega in bralnega društva.

(Dopis iz Slivnice pri Mariboru.)

Nedelja, dne 16. oktobra, je bila za našo župnijo kaj pomemben praznik. Praznično razpoloženje je vladalo od ranega jutra do poznih večernih ur.

Praznik in proslava 20letnega dela našega Izobraževalnega in bralnega društva sta našla dostojnega odziva med župljani. Slivnica je zopet enkrat manifestirala ter se zopet odločno postavila in javno spregovorila, da je naša, da je bila naša, da ostane naša, da spremlja s svojo dušo naše delo, da ji je pri srcu naš pokret. Pokazala je, da je naše podeželsko slovensko ljudstvo navezano z nežno ljubeznijo na naša društva, da so mu ista nekaka potreba, šola za življenje, žarišče kulture, ki mu je lahko dostopno, kjer se čuti domačega, svojega med svojimi.

Toda ne samo Slivnica, tudi sosednje župnije so prišle, da dajo tem svojim čuvstvom izraza. Bližnja in oddaljena bratska društva so prihitela, da se poklonijo društvu jubilarntu. Da, rečemo lahko, da narod pomni, kdo ga je začel proužati, kdo mu je vcepil narodno samozavest; da priznava zasluge na prosvetnem polju. Narod se zaveda, kdo mu je bil voditelj v dobi narodne sužnosti, kdo ga je privedel v novo svobodno državo; zaveda se tudi, kdo ga brani in krmari njegov čolnič, da ne potone v morju brezvestva. Za vse to pa čuti v svojem srcu tudi hvaležnost, ki jo je pripravljen ob vsaki priliki manifestirati, ne oziraje se ne na desno, ne na levo, marveč naprej, naprej kvišku k solncu krščanskih vzorov. Pripravljen je, kadar se kličejo borci na dan.

Ker bodo gotovo tudi tisti, ki iz kateregakoli vzroka niso mogli priti v našo sredino, radi vedeli, kako smo preživeli ta slavnostni dan, hočem tukaj na kratko opisati, če ne bo gospod urednik hud.

Že zjutraj na vse zgodaj so naši požrtvovalni fantje in možje dovrševali še zadnja dela pri kinčanju našega doma in slavolokov. Težja in večja dela smo izvršili že v soboto. Hiteti je bilo treba, da bo vse o pravem času gotovo. Zlasti živahno je bilo ob slavoloku pri železniški postaji. Zaplapolale so zastave in zastavice. Mičen je bil pogled v dvorano društvenega doma in na oder, pripravljen za slavnostno zborovanje. Okrasitev je bila izvršena izredno srečno in čisto po novem originalnem načinu. Nič umetnih papirnatih rož, le samo živo rastoče zelenje v loncih in šopki svežih cvetlic pomešano z narodnimi barvami.

Že ob 9. uri dopoldne se je začela zbirati mladina pri kolodvoru, pričakujoč vlaka, s katerim se pripeljejo gostje in godba. Do prihoda vlaka se je nabrala velika množica do 400 ljudi. Točno ob 9. uri 47 minut je prisopihal vlak iz Maribora, ki nam je pripeljal nad vse ljube in mile goste.

Razvil se je mogočen sprevod, ki se je podal v Slivnico k službi božji. Na čelu sprevoda je korakala godba Katoliške Omladine iz Maribora pod večjo rolo g. kapelnika Germa. Za godbo so bile uvrščene zastave sosednih in domačega društva, Društvo kat. pomočnikov Maribor, Prosvetno društvo Melje, Prosvetno društvo Krčevina, Prosvetno društvo Lajtersberg, Bralno društvo Hoče ter domače društvo, vse skupaj sedem zastav. Za zastavami so se uvrstili gostje, člani domačega društva in ostali, dolga procesija.

Cerkveni govor je imel član odbora domačega društva č. g. kaplan Ravšl, ki je v vznesenem govoru pojasnil pomen dneva in nalogo društva, ki jo naj vrši napram cerkvi in javnosti. Sv. mašo je celebriral domači župnik č. g. Mihalič ob asistenci č. gg. P. Pavla in kaplana Ravšla.

Po cerkveni slovesnosti se je vršilo v društvenem domu slavnostno zborovanje. Otvori ga predsednik tovariš Dobaj s pozdravom na goste in vse druge prisotne. Za predsednika slavnostnega zborovanja imenuje tov. Lešnika. Tovariš č. g. kaplan Ravšl v izžirpnem poročilu razloži nastanek, razvoj in zgodovino društva. Slišali smo zanimive številke o društvenem delu. Č. g. P. Pavel, kot duševni oče mnogih društev v Mariboru in okolici, se v prekrasem govoru zahvali za pozdrave, čestita društvu k proslavi 20-letnega dela in obstoja ter ga vzpodbuja k novemu delu in vztrajnosti. Č. g. dekan Sagaj opozarja na važno nalogo društva na socialno-političnem polju. Čestita društvu k njegovemu prazniku in mu kliče božjega blagoslova z nebes za nadaljnji razvoj in napredek. Tov. Vajdič pozdravi še enkrat navzoče domačine in goste ter poziva prijatelje in dobrovoljne, naj se društvu pridružijo, naj se ne strajajo ljudi, ki gledajo naš pokret po strani, ali ga še celo napadajo in blatijo. Ako smo bili neustrašeni poprej, ko smo živeli pod težkimi starimi razmerami, toliko bolj neustrašeni moramo biti sedaj v novi, svobodni, narodni državi. Podarja, da hoče društvo vzgajati mladino v dobre verne državljanke, ker dobri državljanji — dobra in močna država Velja naj Kristusu nauk: Cesarju, kar je cesarjevega, Bogu, kar je božjega. Zatorej tudi mi: Bogu kar je božjega — kralju in domovini, kar je njihovega. Vzklika pozdrave vrhovnemu voditelju sv. katoliške Cerkve Njih svetosti papežu Piju XI., nadpastirju domače škofije prevzvišenemu mil. g. knezoškofu in kralju Aleksandru I. Predlaga, da se pošlje udanostni pozdrav voditelju slovenskega naroda, narodnemu poslancu, ministru n. r. gospodu dr. Antonu Korošcu v Beogradu, kar so navzoči pozdravili z živahnim odobravanjem. Pozdrav naj se glasi: »Izobraževalno in bralno društvo v Slivnici pri Mariboru Vam pošilja iz slavnostnega občnega zbora ob proslavi svoje 20letnice dne 16. X. 1927 svoj vdanostni pozdrav. Pismeno je pozdravil proslavo tudi domačin narodni poslanec g. Štefan Falež iz Beograda. Žal, daje dospelo pismo prepozno. — Ob . uri zaključil predsednik zborovanje.

Drugi del proslave se je vršil popoldne ob 3. uri v Društvenem domu s prireditvijo, ki jo je otvoril pevski odsek: moški zbor pod vodstvom neumornega in vrliga tov. organista Kovača s pevskega točkama: »Večernji zvon« in »Pasol Janko«. Nato je g. prof. dr. Jeraj iz Maribora v prekrasem slavnostnem govoru razjasnil pomen: društvo — družina. Preobširno bi bilo napisati vse, kaj nam je povedal. Ime dr. Jeraj naj vsakemu jamči, da bi moralo biti iz železa srce, katerega bi se ne dojmile njegove besede, čiste kot kristal, kakor iz kremena izklesane, a vendar tako tople, božajoče, v srce segajoče, polne globoke misli. Hvala mu, hvala!

Dramatični odsek je v režiji tov. načelnika tega odseka dajal kot slavnostno predstavo A. Remčeve »Užitkarje«, tridejansko kmečko žaloigro. Da je bila izbira glede igre srečna, ni treba posebej povedati. Vse vloge so bile v pravih rokah. Posebej se kot poročevalec čutim dolžnega imenoma navesti užitkarja in užitkarico, ki sta jih igrala tov. Ivan Zorec in tov. Mila Faležova. Prvi kot nekdanji agilni igravec, ko je bilo društvo še v povojih, a je rade volje ob njegovi 20letnici prevzel težko vlogo, ki jo je rešil naravnost izborno. Druga pa je naša dolgoletna sotrudnica. Njo hvaliti pa ni potreba, delo se samo hvali. Ona živi na našem odru, ona je srčno zvezana z življenjem na odru. Da, čast in pohvala, kdor ju zasluži, ta dva ju zaslužit! — Med odmori je igrala godba, ki je dala sploh celi prireditvi sijaj.

Zvečer se je razvila v gostilni g. Lobnika pri postaji živahna prosta zabava z godbo in petjem, ilitacijami itd. Vladalo je pristrčno razpoloženje in videl si samo vesele obraze. Kako tudi ne, saj takega ljudskega praznika nima mo vsako leto.

Konečno pa bodi še izrečena javna zahvala vsem, ki so šli društvu pri prireditvi na roke, ki so darovali in posodili cvetlice, nadalje društvom, ki so nas počastila s svojimi deputacijami in zastavami in vsem, ki so pripomogli do tako krasnega moralnega uspeha. —ča—

Krekova posojilnica v Mariboru

reg. zadr. z neomej. zav.

Meljska cesta 10 779

sprejema vloge po najugodnejših obrestih, vezane vloge obrestuje po dogovoru, posojila daje proti sigurnemu dvakratnemu osebnemu poroštvo in na vknjižbo. Somišljeniki, nalagajmo svoje prihranke le v svojih hranilnicah, ki nam nudijo najboljšo varnost.

Pohišstvo, posteljina, preproge, linoleum, zastori, vložki, matrace, posteljne in namizne odeje, platno, perje, žima, pohištvena tkanina (blago), gradl za matrace, vse po zelo nizkih cenah pri

KARL PREIS

zaloga pohištva združenih mizarskih mojstrov. 1392

Maribor, Gosposka ulica 20.

Ilustrirane cenike gratis.

ZOBOZDRAVN. — ZOBOTEHN. ATELJE

primarij dr. med. Harpf

ZDRAVNIK in ZOBO-ZDRAVNIK v Slovenjgradcu

naznanja, da bo od nedelje, 30. oktobra t. l. naprej izvrševal zobozdravniško prakso, in sicer samo ob nedeljah od 8. dopoldne do 4. popoldne. 1409

VOZNI RED

veljaven od 1. oktobra 1927 se dobi v prodajalnah TISKARNE SV. CIRILA v Mariboru. Cena za komad Din 2.—.

Katar v spolovilih.

»... »Bissulin« me tudi pri nadaljnjih 1000 živalih ni pustil na cedilu. »Zivinozdravnik D.« Deutsche Tierärztliche Wochenschrift 1911, št. 11.
 »... Čez 300 krav sem z »Bissulinom« zdravil vedno uspešno.« Zivinozdravnik Dr. S. »Berl. Tierärztliche Wochenschrift« 1903, št. 16.
 »Bissulin« se dobi le na odredbo žvinozdravnika.
 H. TROMMSDORFF, CHEM. FABRIK, AACHEN.
 Zastopnik: »Lykos« Mr. K. Vouk, Zagreb, Jurjevska ul. 8.

Denar naložite

najboljše in najvarnejše pri
Spodnještajerski ljudski posojilnici
 v Mariboru
 Stolna ulica 6 P. Z. O. Z. Stolna ulica 6
 Obrestuje hranilne vloge brez odpovedi po
 6%
 na trimesečno odpoved po
 8%

DOL

obvezo in spregledajte vendar enkrat, da je samo Vaš dobitek, ako še danes kupite dopisnico za 50 para in pišite takoj po vzorce od sukna in kamgarna za moške obleke, razne volne za damske obleke, belega in pisanega platna, ocfirja, barhenta, flanela in sploh vse manufakture na veletrgovino **R. STERMECKI, CELJE**, št. 24, kjer je izbira velikanska, kvaliteta izborna in cene čudovito nizke. Naročila čez 500 Din poštalne prosto. 232

PLETENE JOPICE,

sveterje, kapice i. t. d. dobite najboljše in najcenejše tam kjer jih delajo doma, in to je v **PLETARNI M. VEZJAK** MARIBOR, VETRINSKA ULICA 17 1247

Zadružna gospodarska banka d. d.

Podružnica Maribor.

V lastni noveoprajani palači, Aleksandrova cesta 6. pred franciškansko cerkvijo.
 Izvršuje vse bančne posle najkvalitetneje. — Najvišje obrestovanje vlog na knjižice in v tekočem računu.
 Pooblaščen prodajalec srečk državne razredne loterije.

NAJVEČJA MENJALNICA

PRODAJALNICA

NAKUPOVALNICA

Vsakovrstnega žita fižola i. t. d. in zaloga moke mlina „Čakovec“. Zaloga soli.

GLEDAJTE NA FIRMO FRANC GROBELŠEK

MARIBOR, Aleksandrova cesta 57-57a

IZŠLA JE VELIKA PRATIKA

za prestopno leto 1928, ki ima 366 dni.
 »VELIKA PRATIKA« je najstarejši slovenski kmetijski koledar, koji je bil že od naših pradedov najbolj vpoštovan in je še danes najbolj obrajtan.
 Letošnja obširna izdaja se odlikuje po bogati vsebini in slikah.

»VELIKA TRAFIKA« je najboljši in najcenejši družinski koledar.
 Dobi se v vseh trgovinah po Sloveniji in stane 5 D. Kjer bi jo ne bilo dobiti, naj se naroči po dopisnici pri 1365

J. Blasnika naslednikov tiskarna in litografski zavod LJUBLJANA, BREG STEV. 12

Svojo veliko izbrlo damskih klobukov priporoča ponajnižji ceni **Mary Smolnik** modistinja Celje, Palača Prve hrvatske štadionice. 1024

Viničar s 4 delovnimi močmi na 8 oralov cerkvenega ozemlja, med temi 4 orali vinograda, se sprejme v Celestrini pri Sv. Petru niže Maribora takoj ali ob Svečnici. Vprašati je v Mariboru, Slomškov trg 20. 1420

Mala hiša v prijaznem kraju v Savinjski dolini s hlevom za kravo in svinjakom, nekaj zemljišča, na katerem je tudi 400 sadik drugoletnega hmelja, zaradi selitve na prodaj. Naslov v upravi lista. 1396

Na obroke!

Najnovejše elektri gramophone in plošče prodaja Ackermann i Kindl, Ptuj, Krekova ul. št. 1. 1279

Cunje,

staro železo, baker, medenino, svinec, cink, papir, glaževino, kosti in krojaške odpadke kupim in plačam najboljše.

Dravska A. Arbeiter, Maribor, ulica 15.

Iščem stalne nabiralce 1025 in nakupovalce.

Zadružna gospodarska banka d. d. podružnica v Mariboru

naznanja 1411
 da ima še nekoliko srečk drž. razredne loterije 14. kola 5. razreda. Zrebanje se vrši od 7. novembra do 2. decembra in se izžrebajo v tem razredu
vsi veliki dobitki

Ena srečka more zadeti v srečnem slučaju
Din 4,200.000
 Naročite takoj! Naročite takoj!

Prost ogled!

Prepričajte se!

Manufakturno blago

I. t. d. Vam nudi vsled ugodnega nakupa še vedno po najnižjih cenah vseh vrst, kakor sukno, velurje za plašče, doubl stofe, barhente, flanelne

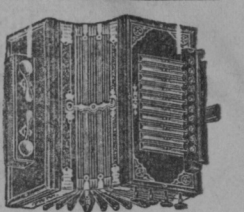
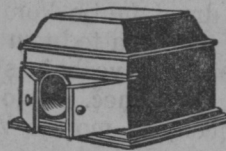
J. P R E A C
 manufakturna trgovina 1416

MARIBOR

Glavni trg 13

Poštni nameščenici na obroke!

Poštni nameščenici na obroke!

100.000 glasbil

smo prodali lansko leto, kar priča o velikem zanimanju do naših izdelkov in o njih izvrstni kakovosti.

Gramofon od 345.—, violine od 95.—, ročne harmonike od 85.— dalje. Citre, tamburice, gitare, manoline, pišala itd. po izredno nizkih cenah.

8 dni na ogled.

1408 Vsako glasbilo lahko vrnete, če ne ugaja. Velik cenik zastoj! Zahtevajte ga takoj od: **SKLADIŠČE MEINEL IN HEROLD MARIBOR št. 106**

Tovarna glasbil, gramofonov in harmenik

CIRILOVA KNJIŽNICA

OBSEGA SEDAJ SLEDEČE ZVEZKE:

1. Dr. Karl Capuder: Naša država (razprodano).
2. Dr. Leopold Lénard: Jugoslovanski Piemont, Din 7.—
3. Dr. Leopold Lénard: Slovenska žena v dobi narodnega preporeda, Din 10.—
4. Moj stric in moj župaik, Din 4.—
5. G. J. Whyte Melville: Gladiatori, I. del, Din 8.—
 — II. del, Din 10.—
6. H. G. Wells: Zgodba o nevidnem človeku, Din 7.—
7. B. Orczy: Dušica, I. del, Din 16.—
 — II. del, Din 25.—, III. del Din 32.—
8. A. Conan Doyle: V libijskih puščavi, Din 12.—
9. Arnold Bennett: Živ pokopan, Din 8.—
10. Ilmario Camelli: Izpovedi socialisti, Din 16.—
11. E. R. Burroughs: Džungla, I. del, Din 18.—
 — II. del, Din 14.—
12. Elza Lešnik: »Šumi, šumi Drava...«, Din 5.—
13. Matija Ljubša: Slovenske gorice, (razprodano).
14. Erckmann—Chatrian: Zgodbe napoleonskega vojaka, Din 12.—
15. Antonio Fogazzaro: Mali svet naših očetov, Din 29.—
16. Anton Kosi: Is otroških ust, Din 8.—
17. Dr. J. Jeraj: Kadar rože cveto, Din 8.50
18. J. F. Cooper: Zadnji Mohikanec, Din 11.—
19. Pavel Keller: Dom. Broš. Din 22.—, vez. Din 35.—
20. Gabriel Majcen: Kratka zgodovina Maribora, Din 20.—

1165

Ustanovljena leta 1859

Klobučarna Lambert Chiba
 Celje, Kralja Petra cesta 14

Trgovina klobukov in klobučarskih izdelkov
 Prevzema vsake vrste popravila po najnižji dnevni ceni! — Točna in solidna postrežba!

NA NOVO! NA NOVO!

Na novo otvorjena trgovina pletenin

Ženko Hribar
 Celje, Slomškov trg 1 (pri farni cerkvi)

priporoča cenj. občinstvu svojo veliko tovarniško zalogo pletenih izdelkov, kot: **nogavice, rokavice, pleteno perilo, športne telovnike vseh vrst i. t. d. po dnevni konkurenčni ceni.**

POSTREŽBA PRVOVRSTNA!

NA DEBELO NA DROBNO

1050

Naložite denar le pri

Ljudski posojilnici
 v Celju

registrovani zadrugi z nemojono zavezo
 Cankarjeva ulica št. 4

poleg davkarije (poprej pri „Belem volu“), kjer je najbolj varno naložen in najugodnejše obrestuje

Rentni in invalidni davek plačuje posojilnica sama

Posojila po najnižji obrestni meri

58